

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Briuselis, 2021 m. balandžio 29 d.
(OR. en)**

**2017/0237 (COD)
LEX 2064**

PE-CONS 10/21

**TRANS 137
CONSOM 66
CODEC 374**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS DĖL GELEŽINKELIŲ KELEIVIŲ
TEISIŲ IR PAREIGŲ (NAUJA REDAKCIJA)**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) 2021/...**

2021 m. balandžio 29 d.

**dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų
(nauja redakcija)**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 91 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros²,

¹ OL C 197, 2018 6 8, p. 66.

² 2018 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 363, 2020 10 28, p. 296) ir 2021 m. sausio 25 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 68, 2021 2 26, p. 1). ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija [(OL ...)/(dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje)].

kadangi:

- (1) reikia padaryti keletą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1371/2007¹ pakeitimų, siekiant sustiprinti keleivių apsaugą ir skatinti dažniau keliauti geležinkeliais, tinkamai atsižvelgiant visų pirma į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 11, 12 ir 14 straipsnius. Todėl atsižvelgiant į tuos pakeitimus ir siekiant aiškumo Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 turėtų būti išdėstytas nauja redakcija;
- (2) atsižvelgiant į bendrą transporto politiką, svarbu užtikrinti geležinkelių keleivių teises ir pagerinti keleivių vežimo geležinkeliais paslaugų kokybę ir veiksmingumą, kad būtų padidinta geležinkelių eismo dalis kitų transporto rūšių atžvilgiu;
- (3) nors sprendžiant vartotojų apsaugos Sąjungoje klausimus padaryta didelė pažanga, geležinkelių keleivių teisių apsaugą vis dar reikia tobulinti;
- (4) visų pirma, kadangi geležinkelių keleivis yra silpnesnioji vežimo sutarties šalis, turėtų būti užtikrintos geležinkelių keleivių teisės;

¹ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų (OL L 315, 2007 12 3, p. 14).

- (5) tarptautinio ir nacionalinio susisiekimo geležinkelių keleiviams suteikiant tokias pačias teises siekiama sustiprinti vartotojų apsaugos Sąjungoje lygį, geležinkelio įmonėms užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, o keleiviams garantuoti vienodas teises. Keleiviai turėtų gauti kuo tikslesnę informaciją apie savo teises. Kadangi ant kai kurių šiuolaikinių formų bilietų neįmanoma fiziškai atspausdinti informacijos, turėtų būti įmanoma šiuo reglamentu reikalaujamą informaciją pateikti kitomis priemonėmis;
- (6) vien tik istorinėms ar turistinėms reikmėms skirtos geležinkelių paslaugos paprastai netenkina įprastų transporto poreikių. Tokios paslaugos paprastai yra atsietos nuo likusios Sąjungos geležinkelių sistemos, o jų naudojama technologija gali riboti šių paslaugų prieinamumą. Išskyrus tam tikras nuostatas, kurios turėtų būti taikomos visoms keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų galėti nustatyti šio reglamento nuostatų taikymo išimtis vien tik istorinėms ir turistinėms reikmėms teikiamų geležinkelių paslaugų atveju;

- (7) miesto, priemiesčių ir regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugų pobūdis yra kitoks nei tolimojo keleivių vežimo geležinkeliu paslaugų. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikyti tam tikrą šio reglamento nuostatų, kuriomis reguliuojamos keleivių teisės, išimtis tokioms keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms. Tačiau tokios išimtis neturėtų būti taikomos esminėms taisyklėms, visų pirma nuostatoms, susijusioms su nediskriminacinėmis vežimo sutarties sąlygomis, teise įsigyti kelionės geležinkeliu bilietus be nepagrįstų sunkumų, geležinkelio įmonių atsakomybe keleivių ir jų bagažo atžvilgiu, reikalavimu, kad geležinkelio įmonės būtų tinkamai apsidraudusios, taip pat reikalavimu, kad būtų imamasi tinkamų priemonių užtikrinti keleivių asmeninį saugumą geležinkelio stotyse bei traukiniuose. Regioninės paslaugos yra labiau integruotos į likusią Sąjungos geležinkelio sistemą, o atitinkamos kelionės yra ilgesnės. Todėl regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugų atveju galimos išimtis turėtų būti dar labiau susiaurintos. Kalbant apie regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugas, šio reglamento nuostatų, kuriomis neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims palengvinamas naudojimas geležinkelio paslaugomis, išimtis turėtų būti palaipsniui visiškai panaikintos regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugų atžvilgiu, ir išimtis neturėtų būti taikomos šio reglamento nuostatoms, kuriomis skatinama naudoti dviračius. Be to, galimybė regioninėms paslaugoms netaikyti tam tikrų pareigų, susijusių su tęstinės kelionės bilietų išdavimu ir nukreipimo kitu maršrutu, turėtų būti apribota laiko atžvilgiu;
- (8) šio reglamento tikslas yra pagerinti keleivių vežimo geležinkeliu paslaugas Sąjungoje. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę suteikti išimtis paslaugoms regionuose, kuriuose didelė dalis paslaugų teikiama už Sąjungos ribų;

- (9) be to, siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo pagal Reglamentą (EB) Nr. 1371/2007 sukurtos sistemos prie šiuo reglamentu sukurtos sistemos, anksčiau suteiktos nacionalinės išimtis turėtų būti laipsniškai panaikintos siekiant užtikrinti būtiną teisinį tikrumą ir tęstinumą. Valstybėms narėms, kurios šiuo metu taiko išimtis pagal Reglamento (EB) Nr. 1371/2007 2 straipsnio 4 dalį, turėtų būti leidžiama keleivių vežimo vidaus geležinkeliu paslaugoms netaikyti tik tų šio reglamento nuostatų, dėl kurių reikia didelių pakeitimų, ir bet koku atveju tik ribotą laikotarpį. Valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama pereinamuoju laikotarpiu taikyti išimtį pareigai operatoriams tarpusavyje platinti eismo ir kelionės informaciją, tačiau tik tuo atveju, kai infrastruktūros valdytojui techniškai yra neįmanoma tikralaikį duomenų pateikti geležinkelio įmonei, bilietų pardavėjui, kelionių operatoriui ar stoties valdytojams. Vertinimas, kas yra techniškai įmanoma, turėtų būti atliekamas ne rečiau kaip kas dvejus metus;
- (10) valstybės narės turėtų informuoti Komisiją tais atvejais, kai jos keleivių vežimo geležinkeliais paslaugoms taiko tam tikrų šio reglamento nuostatų taikymo išimtį. Pateikdamos šią informaciją, valstybės narės turėtų paaiškinti tokių išimčių suteikimo priežastis ir tai, kokių priemonių imtasi ar numatoma imtis, kad būtų laikomasi pareigų pagal šį reglamentą baigus galioti atitinkamų išimčių taikymo laikotarpiui;
- (11) kai esama kelių už vieną stotį atsakingų stoties valdytojų, valstybės narės turėtų turėti galimybę paskirti įstaigą šiame reglamente nurodytoms pareigoms vykdyti;

- (12) prieiga prie kelionės informacijos tikruoju laiku, įskaitant informaciją apie tarifus, padidina kelionių geležinkeliu prieinamumą naujiems klientams ir suteikia jiems įvairesnių kelionės galimybių ir galimybių rinktis tarifus. Geležinkelio įmonės turėtų suteikti kitoms geležinkelio įmonėms, bilietų pardavėjams ir kelionių operatoriams, kurie parduoda jų paslaugas, prieigą prie tokios kelionės informacijos ir suteikti jiems galimybę atlikti rezervacijas ir jas panaikinti, siekiant palengvinti keliavimą geležinkeliu. Kad būtų palengvintas keliavimas geležinkeliu, infrastruktūros valdytojai geležinkelio įmonėms ir stoties valdytojams, taip pat bilietų pardavėjams ir kelionių operatoriams turėtų platinti tikralaikius duomenis, susijusius su traukinių atvykimu ir išvykimu;
- (13) išsamesni kelionės informacijos pateikimo reikalavimai yra nustatyti Techninėse sąveikos specifikacijose, nurodytose Komisijos reglamente (ES) Nr. 454/2011¹;

¹ 2011 m. gegužės 5 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 454/2011 dėl transeuropinės geležinkelių sistemos telematikos priemonių keleivių vežimo paslaugoms posistemio techninės sąveikos specifikacijos (OL L 123, 2011 5 12, p. 11).

- (14) stiprinant geležinkelių keleivių teises reikėtų remtis esamos susijusios tarptautinės teisės nuostatomis, pateikiamomis 1980 m. gegužės 9 d. Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties (COTIF), pakeistos 1999 m. birželio 3 d. Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties pakeitimo protokolu (1999 m. protokolas) A priede – Vienodosios tarptautinio keleivių ir bagažo vežimo geležinkeliais sutarties (CIV) taisyklės. Vis dėlto pageidautina išplėsti šio reglamento taikymo apimtį ir suteikti apsaugą ne tik tarptautiniams, bet ir vietos keleiviams. Sąjunga prie COTIF prisijungė 2013 m. vasario 23 d.;
- (15) valstybės narės turėtų drausti diskriminavimą dėl keleivio pilietybės arba geležinkelio įmonės, bilietų pardavėjo ar kelionių operatoriaus įsisteigimo vietos Sąjungoje. Vis dėlto nereikėtų drausti taikyti socialinius tarifus ir skatinti plačiau naudotis viešuoju transportu, jeigu tokios priemonės yra proporcingos ir taikomos nepriklausomai nuo atitinkamo keleivio pilietybės. Geležinkelio įmonės, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai gali laisvai nustatyti savo komercinę praktiką, įskaitant specialių pasiūlymų naudojimą ir tam tikrų pardavimo kanalų reklamavimą. Atsižvelgdamos į keleivių vežimo bilietų pardavimo elektroninių platformų plėtrą, valstybės narės turėtų ypač pasirūpinti užtikrinti, kad prieigos prie elektroninių sąsajų arba bilietų pardavimo sąlygos būtų visiems vienodos. Be to, nepaisant to, koku būdu įsigijamas tam tikros rūšies bilietas, keleiviui turėtų būti užtikrinama tokio pat lygio apsauga;

- (16) Sąjungoje populiarėjantis važiavimas dviračiais yra reikšmingas apskritai judumui ir turizmui. Jei renkantis transporto rūšį dažniau keliaujama traukiniais ir kartu pasiimamas dviratis, transporto poveikis aplinkai mažesnis. Todėl geležinkelio įmonės turėtų sudaryti kuo geresnes sąlygas derinti keliones dviračiais ir traukiniais. Visų pirma, įsigydamos naujus riedmenis arba iš esmės modernizuodamos esamus riedmenis, jos turėtų numatyti pakankamai dviračiams skirtų vietų, išskyrus tuos atvejus, kai naujų riedmenų įsigijimas arba riedmenų modernizavimas yra susijęs su vagonais restoranais, miegamaisiais vagonais ar miegamųjų vietų vagonais. Kad nebūtų daromas neigiamas poveikis esamų riedmenų saugos veiksmingumui, ta pareiga turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai atliekama didelė modernizacija, kuriai reikalingas naujas leidimas pateikti rinkai transporto priemonę;

- (17) tinkamas dviračiams skirtų vietų skaičius formuojant traukinį turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į traukinio sudėties dydį, paslaugos rūšį ir dviračių vežimo paklausą. Geležinkelio įmonės turėtų turėti galimybę, pasikonsultavusios su visuomene, parengti planus, kuriuose būtų nurodytas konkretus su jų paslaugomis susijusių dviračių vietų skaičius. Tais atvejais, kai geležinkelio įmonės nusprendžia planų nenustatyti, turėtų būti taikomas teisės aktais nustatytas skaičius. Be to, rengdamos savo planus, geležinkelio įmonės turėtų vadovautis tuo teisės aktais nustatytu skaičiumi kaip gairėmis. Mažesnis už teisės aktais nustatytą skaičius turėtų būti laikomas tinkamu tik tuo atveju, jeigu tai pateisinama ypatingomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, geležinkelio paslaugų teikimu žiemos metu, kai akivaizdžiai nėra dviračių vežimo paklausos arba ji yra maža. Be to, kai kuriose valstybėse narėse dviračių vežimo paklausa yra itin didelė kai kurių paslaugų rūšių atžvilgiu. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti minimalų tinkamą dviračiams skirtų vietų skaičių tam tikrų rūšių paslaugoms. Tas skaičius turėtų būti viršesnis bet kokių geležinkelio įmonių planuose paminėtų konkrečių skaičių atžvilgiu. Tai neturėtų kliudyti laisvam geležinkelių riedmenų judėjimui Sąjungoje. Keleiviai turėtų būti informuojami apie esamų dviračiams skirtų vietų skaičių;
- (18) su dviračių vežimu traukiniuose susijusios teisės ir pareigos turėtų būti taikomos dviračiams, kuriais galima iš karto važiuoti prieš kelionę geležinkeliu ir po jos. Dviračių vežimui atitinkamai pakuotėse ir maišuose taikomos šio reglamento nuostatos, susijusios su bagažu;

- (19) geležinkelių keleivių teisės į geležinkelių paslaugas taip pat apima teisę gauti informaciją apie teikiamą paslaugą tiek prieš kelionę, tiek kelionės metu. Geležinkelio įmonės, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai bendrą informaciją apie geležinkelio paslaugą turėtų pateikti prieš kelionę. Teikiamos informacijos forma turėtų būti prieinama neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims. Kelionės metu geležinkelio įmonės ir, kai įmanoma, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai, turėtų suteikti keleiviams papildomą šiuo reglamentu reikalaujamą informaciją. Jeigu stoties valdytojas turi tokios informacijos, jis taip pat ją turėtų suteikti keleiviams;
- (20) bilietų pardavėjai yra labai įvairaus dydžio – pradedant labai mažomis baigiant didelėmis įmonėmis – ir kai kurie iš jų paslaugas teikia tik ne internetu arba tik internetu. Todėl pareiga teikti kelionės informaciją keleiviams turėtų būti proporcinga skirtingam bilietų pardavėjų dydžiui ir tuo pačiu jų pajėgumams;
- (21) šiuo reglamentu geležinkelio įmonėms, kelionių operatoriams ar bilietų pardavėjams neturėtų būti užkertamas kelias siūlyti palankesnes sąlygas keleiviui nei nustatytosios šiame reglamente. Tačiau dėl šio reglamento neturėtų būti sudaroma situacija, kai geležinkelio įmonė yra susaistyta palankesnių kelionių operatoriaus arba bilietų pardavėjo siūlomų sutartinių sąlygų, išskyrus atvejus, kai geležinkelio įmonės ir kelionių operatoriaus arba bilietų pardavėjo susitarimu numatyta kitaip;

- (22) tęstinės kelionės bilietai suteikia galimybę keleiviams sklandžiai keliauti, todėl reikėtų dėti visas protingas pastangas, kad tokie bilietai būtų siūlomi tolimojo susisiekimo, miesto, priemiesčių ir regioninėms keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms - nesvarbu, ar tarptautinėms, ar nacionalinėms - įskaitant keleivių vežimo geležinkeliu paslaugas, kurioms šis reglamentas netaikomas. Apskaičiuojant vėlavimo trukmę kompensavimo tikslais, turėtų būti leidžiama neįtraukti vėlavimo tose kelionės dalyse, susijusiose su geležinkelio paslaugoms, kurioms šis reglamentas netaikomas, atveju;
- (23) tos pačios geležinkelio įmonės teikiamų paslaugų atveju geležinkelio keleivių perkėlimas iš vienos paslaugos į kitą turėtų būti palengvintas nustatant pareigą išduoti tęstinės kelionės bilietus, nes geležinkelio įmonės neprivalo sudaryti komercinių susitarimų. Reikalavimas išduoti tęstinės kelionės bilietus taip pat turėtų būti taikomas paslaugoms, kurias vykdo geležinkelio įmonės, kurių visos nuosavybės teisės priklauso tam pačiam savininkui arba kurios yra vienos iš geležinkelio paslaugos, kurias apima ta kelione, teikiančių geležinkelio įmonių patronuojamosios įmonės, kurių visos nuosavybės teisės priklauso tai geležinkelio įmonei. Geležinkelio įmonė turėtų turėti galimybę ant tęstinės kelionės bilieto nurodyti kiekvienos geležinkelio paslaugos, kuriai galioja tęstinės kelionės bilietas, įskaitant regionines paslaugas, išvykimo laiką;
- (24) keleiviai turėtų būti aiškiai informuojami apie tai, ar geležinkelio įmonės per vieną pardavimo sandorį parduodami bilietai yra tęstinės kelionės bilietai. Jei keleiviai nėra tinkamai informuojami, geležinkelio įmonės atsakomybė turėtų būti tokia, kokia ji yra tuo atveju, kai tie bilietai yra tęstinės kelionės bilietai;

- (25) turėtų būti skatinama siūlyti tęstinės kelionės bilietus. Tačiau ypač svarbu, kad keleiviams perkant bilietus iš bilietų pardavėjo arba kelionių operatoriaus būtų suteikta teisinga informacija apie geležinkelio paslaugą. Tuo atveju, kai bilietų pardavėjai arba kelionių operatoriai parduoda atskirus bilietus kaip paketą, jie turėtų aiškiai informuoti keleivį apie tai, kad šie bilietai neužtikrina tokio pat lygio apsaugos, kaip tęstinės kelionės bilietai, ir kad paslaugą teikianti geležinkelio įmonė arba geležinkelio įmonės tų bilietų neišdavė kaip tęstinės kelionės bilietų. Jei bilietų pardavėjai arba kelionių operatoriai nesilaiko šio reikalavimo, jų atsakomybė neturėtų būti apribota bilietų kainos grąžinimu;
- (26) svarbu, kad siūlydamos tęstinės kelionės bilietus geležinkelio įmonės atsižvelgtų į realistišką ir taikytiną minimalų laiko tarpą persėdimui pirminės rezervacijos metu, taip pat į visus aktualius veiksnius, pavyzdžiui, atitinkamų stočių ir platformų dydį ir vietą;

(27) atsižvelgiant į Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją ir siekiant, kad neįgalieji ir riboto judumo asmenys turėtų galimybę geležinkeliais keliauti kaip kiti piliečiai, turėtų būti nustatytos vienodų sąlygų ir pagalbos teikimo kelionės metu taisyklės. Neįgalieji ir riboto judumo asmenys turi tokias pačias teises į judėjimo laisvę ir teisę nebūti diskriminuojami kaip ir visi kiti piliečiai. *Inter alia*, turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys tam, kad neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims būtų teikiama informacija, susijusi su geležinkelio paslaugų prieinamumu, su galimybe patekti į riedmenis ir su traukiniuose esančiais patogumais. Siekiant kuo geriau informuoti keleivius su jutimų sutrikimais apie vėlavimus, prireikus turėtų būti naudojamos vaizdo ir garso sistemos. Neįgalieji turėtų turėti galimybę be papildomų mokesčių nusipirkti bilietus traukinyje, kai nėra prieinamų galimybių nusipirkti bilietą prieš įlipant į traukinį. Tačiau turėtų būti numatyta galimybė apriboti šią teisę dėl su saugumu arba privalomu vietos traukinyje rezervavimu susijusių aplinkybių. Darbuotojai turėtų būti tinkamai išmokyti aptarnauti neįgaliuosius ir riboto judumo asmenis pagal jų reikmes, ypač kai jiems teikia pagalbą. Kad keliavimo sąlygos būtų vienodos, tokiems asmenims turėtų būti teikiama pagalba stotyse ir traukiniuose, o jei traukinyje ir stotyje nėra parengtų lydinčiųjų darbuotojų, turėtų būti dedamos visos pagrįstos pastangos sudaryti galimybę tokiems asmenims keliauti geležinkeliu;

- (28) geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai turėtų aktyviai bendradarbiauti su neįgaliesiems atstovaujančiomis organizacijomis, kad būtų pagerinta transporto paslaugų prieinamumo kokybė;
- (29) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims naudotis keleivių vežimo geležinkeliu paslaugomis, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad geležinkelio įmonės ir stočių valdytojai įrengtų nacionalinius kontaktinius centrus informacijai ir pagalbos teikimui koordinuoti;
- (30) siekiant užtikrinti, kad būtų teikiama pagalba neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims, dėl praktinių priežasčių apie pagalbos poreikį būtina iš anksto pranešti geležinkelio įmonei, stoties valdytojui, bilietų pardavėjui arba kelionių organizatoriui. Nors šiuo reglamentu nustatomas bendras maksimalus laikotarpis tokiems išankstiniams pranešimams pateikti, siekiant padidinti neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų judumą vertinga nustatyti savanoriško sutrumpintų laikotarpių nustatymo tvarką. Kad būtų užtikrinta kuo platesnė informacijos apie tokius sutrumpintus laikotarpius sklaida, svarbu, kad Komisija į savo ataskaitą dėl šio reglamento įgyvendinimo ir rezultatų įtrauktų informaciją apie tvarkos, susijusios su išankstinio pranešimo pateikimo sutrumpintu laikotarpiu, rengimą ir susijusios informacijos sklaidą;

- (31) geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai turėtų atsižvelgti į neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų reikmes, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/882¹ ir Komisijos reglamento (ES) Nr. 1300/2014². Kai šiame reglamente daroma nuoroda į Direktyvos (ES) 2019/882 nuostatas, tas nuostatas valstybės narės turėtų taikyti nuo 2025 m. birželio 28 d. ir pagal tos direktyvos 32 straipsnyje nustatytas pereinamojo laikotarpio priemones. Kalbant apie keleivių vežimo geležinkeliais paslaugas, tų nuostatų taikymo sritis išdėstyta tos direktyvos 2 straipsnio 2 dalies c punkte;
- (32) tam tikri gyvūnai mokomi padėti neįgaliesiems, kad jie galėtų judėti nepriklausomi. Tokio judumo tikslais būtina, kad tie gyvūnai galėtų keliauti kartu traukiniais. Šiuo reglamentu nustatomos bendros teisės ir pareigos, susijusios su šunimis vedliais. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę vykdyti bandymus naudojant kitus pagalbą judumui teikiančius gyvūnus ir leisti jiems keliauti traukiniais teikiant vidaus geležinkelių paslaugas. Svarbu, kad Komisija stebėtų pokyčius šioje srityje dėl ateities darbo, susijusio su gyvūnais vedliais;

¹ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/882 dėl gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimų (OL L 151, 2019 6 7, p. 70).

² 2014 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1300/2014 dėl Sąjungos geležinkelių sistemos prieinamumo neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims techninių sąveikos specifikacijų (OL L 356, 2014 12 12, p. 110).

- (33) pageidautina, kad šiuo reglamentu būtų sukurta kompensavimo keleiviams vėlavimo atveju sistema, įskaitant atvejus, kai vėluojama dėl paslaugos atšaukimo ar praleisto persėdimo. Jei vėluojama suteikti keleivinio geležinkelių transporto paslaugą, kompensacija, kurią keleiviams moka geležinkelio įmonė, turėtų būti grindžiama bilieto kainos procentine dalimi;
- (34) turėtų būti reikalaujama, kad geležinkelio įmonių atsakomybė geležinkelio keleiviams nelaimingų atsitikimų atvejais būtų apdrausta arba būtų imtasi lygiaverčių priemonių;
- (35) sustiprinus teises į kompensavimą ir pagalbą vėlavimo, praleisto persėdimo ar paslaugos atšaukimo atveju, geležinkelių keleivių vežimo rinka būtų paskatinta veikti keleivių naudai;
- (36) jei traukiniai vėluoja, keleiviams turėtų būti paaiškintos galimybės tęsti kelionę ar keliauti kitu maršrutu panašiomis vežimo sąlygomis. Tokiais atvejais turėtų būti atsižvelgiama į neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų reikmes;

(37) tačiau geležinkelio įmonė neturėtų būti įpareigota mokėti kompensacijos, jeigu ji gali įrodyti, kad traukiniai vėlavo dėl ypatingų aplinkybių, tokių kaip ekstremalios oro sąlygos arba didelės stichinės nelaimės, kurios būtų pavojingos traukinių eismui. Kiekvienas toks įvykis turėtų prilygti ypatingai gaivalinei nelaimei ir skirtis nuo įprastų tuo metų laiku oro sąlygų, pavyzdžiui, nuo rudeninių audrų arba nuo reguliariai miestus užtvindančio potvynio arba sniego tirpsmo vandens. Be to, geležinkelio įmonė neturėtų būti įpareigota mokėti kompensaciją, jei ji gali įrodyti, kad vėlavimo priežastis buvo didelė visuomenės sveikatos krizė, kaip antai pandemija. Be to, kai vėluojama dėl keleivio arba trečiųjų šalių tam tikrų veiksmų, geležinkelio įmonė neturėtų būti įpareigota kompensuoti už vėlavimą. Geležinkelio įmonės turėtų įrodyti negalėjusios nei numatyti, nei išvengti tokių įvykių ar užkirsti kelią traukinių vėlavimui, net jei būtų ėmusiosios visų įmanomų priemonių, įskaitant tinkamą prevencinę jos riedmenų techninę priežiūrą. Geležinkelio įmonės darbuotojų streikai ir kitų tą pačią infrastruktūrą naudojančių geležinkelio operatorių, infrastruktūros valdytojo ar stoties valdytojo veiksmai arba neveikimas neturėtų daryti poveikio atsakomybei už vėlavimą. Aplinkybės, kuriomis geležinkelio įmonės neprivalo mokėti kompensacijos, turėtų būti objektyviai pagrįstos. Jeigu geležinkelio įmonės turi geležinkelio infrastruktūros valdytojo, valdžios institucijos arba kito nuo geležinkelio įmonių nepriklausančio subjekto pranešimą arba dokumentą, kuriame nurodytos aplinkybės, kuriomis remdamasi geležinkelio įmonė teigia, kad jai netaikoma pareiga mokėti kompensaciją, jos turėtų tokius pranešimus arba dokumentus pateikti keleiviams ir, kai aktualu, atitinkamoms institucijoms;

- (38) geležinkelio įmonės turėtų būti skatinamos supaprastinti keleivių kreipimosi dėl kompensacijos ar bilieto kainos grąžinimo procedūras. Visų pirma valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad geležinkelio įmonės priimtų tam tikromis ryšio priemonėmis, pavyzdžiui, naudojant interneto svetaines arba mobiliąsias programas, pateiktus prašymus, jei tokie reikalavimai nėra diskriminuojantys;
- (39) siekiant palengvinti keleiviams prašyti bilieto kainos grąžinimo arba kompensacijos pagal šį reglamentą, turėtų būti nustatytos visoje Sąjungoje galiojančios tokių prašymų formos. Keleiviai turėtų turėti galimybę pateikti savo prašymus naudodami tokią formą;
- (40) bendradarbiaudamos su infrastruktūros valdytojais ir stoties valdytojais, geležinkelio įmonės turėtų parengti nenumatytų atvejų planus, kad sugaišintiems keleiviams teikiant tinkamą informaciją ir jais rūpinantis būtų kuo labiau mažinamos sutrikusio traukinių eismo pasekmės;
- (41) taip pat pageidautina, kad nelaimingo atsitikimo metu nukentėję asmenys ir jų išlaikytiniai tuoj po nelaimingo atsitikimo būtų apsaugoti nuo trumpalaikių finansinių rūpesčių;
- (42) geležinkelių keleiviams būtų naudinga, jeigu, suderinus su valdžios institucijomis, būtų imtasi atitinkamų priemonių užtikrinti jų asmeninį saugumą stotyse bei traukiniuose;

- (43) geležinkelių keleiviai turėtų turėti galimybę bet kuriai susijusiai geležinkelio įmonei, tam tikrų stočių valdytojams arba, kai tinkama, bilietų pardavėjams ir kelionių organizatoriams, pateikti skundą dėl atitinkamų jų atsakomybės sričių dėl šiuo reglamentu suteiktų teisių ir pareigų. Geležinkelių keleiviai turėtų turėti teisę gauti atsakymą per pagrįstą laikotarpį;
- (44) kad būtų veiksmingai nagrinėjami skundai, geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai turėtų turėti teisę nustatyti bendrus klientų aptarnavimo paslaugų tvarkymo ir skundų nagrinėjimo mechanizmus. Informacija apie skundų nagrinėjimo procedūras turėtų būti pateikiama viešai ir lengvai prieinama visiems keleiviams;
- (45) šiuo reglamentu neturėtų būti daroma poveikio keleivių teisėms pateikti skundą nacionalinei įstaigai arba kreiptis į teismą dėl žalos atlyginimo laikantis nacionalinių procedūrų;
- (46) geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai turėtų nustatyti, valdyti ir stebėti keleivių vežimo geležinkeliais paslaugų kokybės standartus. Geležinkelio įmonės informaciją apie savo paslaugų kokybės rezultatus taip pat turėtų pateikti viešai;

- (47) siekiant užtikrinti geležinkelių transporto naudotojų aukšto lygio apsaugą, valstybės narės turėtų būti įpareigos paskirti nacionalines vykdymo užtikrinimo įstaigas, kurios atidžiai stebėtų šio reglamento taikymą ir užtikrintų jo vykdymą nacionaliniu lygmeniu. Tos įstaigos turėtų galėti imtis įvairių vykdymo užtikrinimo priemonių. Keleiviai turėtų galėti toms įstaigoms teikti skundus dėl įtariamų reglamento pažeidimų. Kad tokie skundai būtų tinkamai išnagrinėti, įstaigos turėtų bendradarbiauti su kitų valstybių narių nacionalinėmis vykdymo užtikrinimo įstaigomis;
- (48) valstybėms narėms, kuriose nėra geležinkelių sistemos ir artimiausiu metu nenumatoma jos sukurti, tektų neproporcinga ir beprasmiška našta, jei joms būtų taikomos stoties valdytojams ir infrastruktūros valdytojams šiuo reglamentu nustatytų reikalavimų vykdymo užtikrinimo pareigos. Tas pats taikoma vykdymo užtikrinimo pareigoms, kiek tai susiję su geležinkelio įmonėmis, jeigu valstybė narė neišdavė licencijos jokiai geležinkelio įmonei. Todėl tokios valstybės narės turėtų būti atleistos nuo šių pareigų;
- (49) asmens duomenys turėtų būti tvarkomi pagal Sąjungos teisės aktus dėl asmens duomenų apsaugos, visų pirma pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679¹;

¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- (50) valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už šio reglamento pažeidimus ir užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Sankcijos, kurios galėtų apimti kompensacijos išmokėjimą atitinkamam asmeniui, turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;
- (51) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. Sąjungos geležinkelių plėtros ir geležinkelių keleivių teisių stiprinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl jų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- (52) siekiant užtikrinti keleivių aukšto lygio apsaugą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistos I priedo nuostatos dėl Vienodųjų CIV taisyklių ir pakoreguota minimali išankstinės išmokos keleivio mirties atveju suma atsižvelgiant į ES masto suderinto vartotojų kainų indekso pokyčius. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (53) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²;

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

² 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (54) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač 21, 26, 38 ir 47 straipsnių, susijusių atitinkamai su visų formų diskriminacijos uždraudimu, neįgalių asmenų integravimu, vartotojų aukšto lygio apsaugos užtikrinimu ir teise į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą. Valstybių narių teismai šį reglamentą turėtų taikyti laikydamiesi šių teisių ir principų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis *Dalykas ir tikslai*

Siekiant užtikrinti veiksmingą keleivių apsaugą ir skatinti keliauti geležinkeliu, šiuo reglamentu nustatomos vežimui geležinkeliais taikytinos taisyklės dėl:

- a) vienodų vežimo sąlygų taikymo visiems keleiviams ir bilietų išdavimo;
- b) geležinkelio įmonių atsakomybės ir jų draudimo įsipareigojimų dėl keleivių ir jų bagažo;
- c) keleivio teisių, jei naudodamasis geležinkelio paslaugomis ir patekęs į avariją keleivis žuvo, susižeidė arba prarado savo bagažą arba jo bagažas buvo apgadintas;
- d) keleivių teisių traukinių eismo sutrikimo atveju, pvz., jei traukiniai vėluoja arba atšaukiami, įskaitant teisę į kompensaciją;
- e) būtiniausios ir tikslios informacijos, įskaitant apie bilietų išdavimą, kuri keleiviams turi būti pateikiama prieinama forma ir laiku;

- f) vienodų sąlygų neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims ir pagalbos jiems;
- g) paslaugų kokybės standartų apibrėžimo bei stebėjimo ir keleivių asmeniniam saugumui kylančių pavojų valdymo;
- h) skundų nagrinėjimo;
- i) bendrųjų vykdymo taisyklių.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas Sąjungos mastu tarptautinėms ir vidaus kelionėms ir visoms paslaugoms, kurias teikia viena ar daugiau licenciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/34/ES¹ gavusių geležinkelio įmonių.
2. Valstybės narės gali netaikyti šio reglamento paslaugoms, kurios teikiamos vien tik istorinėms ar turistinėms reikmėms. Ta išimtis netaikoma 13 ir 14 straipsnių atžvilgiu.

¹ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/34/ES, kuria sukuriama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, 2012 12 14, p. 32).

3. Išimtyms, suteiktos pagal Reglamento (EB) Nr. 1371/2007 2 straipsnio 4 ir 6 dalis anksčiau nei ... [šio reglamento įsigaliojimo data], išlieka galioti iki tų išimčių galiojimo pabaigos datos. Išimtyms, suteiktos pagal Reglamento (EB) Nr. 1371/2007 2 straipsnio 5 dalį anksčiau nei ... [šio reglamento įsigaliojimo data], išlieka galioti iki ... [24 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].
4. Prieš pasibaigiant išimties keleivių vežimo vidaus geležinkeliu paslaugoms, suteiktos pagal Reglamento (EB) Nr. 1371/2007 2 straipsnio 4 dalį, galiojimui, valstybės narės gali papildomą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis nei penkeri metai, tokioms keleivių vežimo vidaus geležinkeliu paslaugoms netaikyti šio reglamento 15, 17 ir 19 straipsnių, 20 straipsnio 2 dalies a ir b punktų ir 30 straipsnio 2 dalies.
5. Iki ... [devyni metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] valstybės narės gali numatyti, kad 10 straipsnis netaikomas tais atvejais, kai infrastruktūros valdytojui yra techniškai neįmanoma platinti tikralaikių duomenų, kaip tai suprantama 10 straipsnio 1 dalyje, geležinkelio įmonei, bilietų pardavėjui, kelionių organizatoriui arba stoties valdytojui. Valstybės narės bent kas dvejus metus iš naujo įvertina, koku mastu techniškai įmanoma platinti tokius duomenis.

6. Laikydamosi 8 dalies, valstybės narės gali išimties tvarka netaikyti šio reglamento reikalavimų šioms paslaugoms:
- a) mieste ir priemiesčiuose teikiamoms ir regioninėms keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms;
 - b) tarptautinėms keleivių vežimo geležinkeliais paslaugoms, kai didelė kelionės dalis, įskaitant bent vieną sustojimą stotyje pagal tvarkaraštį, vyksta ne Sąjungoje.
7. Valstybės narės praneša Komisijai apie išimtis, suteiktas pagal 2, 4, 5 ir 6 dalis, ir pateikia tų išimčių suteikimo priežastis.
8. Pagal 6 dalies a punktą suteiktos išimtys netaikomos 5, 11, 13, 14, 21, 22, 27 ir 28 straipsnių atžvilgiu.

Kai tos išimtys susijusios su regioninėmis keleivių vežimo geležinkeliais paslaugomis, jos taip pat netaikomos 6 straipsnio, 12 straipsnio, 18 straipsnio 3 dalies ir V skyriaus atžvilgiu.

Nepaisant šios dalies antros pastraipos, 12 straipsnio 1 dalies ir 18 straipsnio 3 dalies taikymo išimtys, susijusios su regioninėmis keleivių vežimo geležinkeliais paslaugomis, gali būti taikomos iki ... [septyni metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

3 straipsnis
Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) geležinkelio įmonė – geležinkelio įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/34/ES 3 straipsnio 1 punkte;
- 2) infrastruktūros valdytojas – infrastruktūros valdytojas, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/34/ES 3 straipsnio 2 punkte;
- 3) stoties valdytojas – organizacinis vienetas valstybėje narėje, kuriam buvo patikėta valdyti vieną ar daugiau geležinkelio stočių ir kuris gali būti infrastruktūros valdytojas;
- 4) kelionių operatorius – organizatorius arba pardavėjas, kaip apibrėžta atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2302¹ 3 straipsnio 8 ir 9 punktuose, išskyrus geležinkelio įmonę;
- 5) bilietų pardavėjas – bet kuris geležinkelio transporto paslaugų pardavėjas, kuris parduoda bilietus, įskaitant tęstinės kelionės bilietus, pardavėjo ir vienos ar daugiau geležinkelio įmonių sutarties ar kito susitarimo su pagrindu;

¹ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (OL L 326, 2015 12 11, p. 1).

- 6) transporto sutartis – vežimo geležinkeliais už atlyginimą ar nemokamai sutartis, kurią sudarė geležinkelio įmonė ir keleivis tam, kad būtų teikiamos viena ar daugiau transporto paslaugų;
- 7) bilietas – patikimas įrodymas, kad buvo sudaryta vežimo sutartis, neatsižvelgiant į jo formą;
- 8) rezervavimas – popierinis ar elektroninis leidimas, suteikiantis teisę naudotis transportu pirmiau patvirtintomis individualiomis transporto sąlygomis;
- 9) tęstinės kelionės bilietas – tęstinės kelionės bilietas, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/34/ES 3 straipsnio 35 punkte;
- 10) paslauga – keleivių vežimo geležinkeliu iš vienos stoties į kitą pagal tvarkaraštį paslauga, įskaitant transporto paslaugas, teikiamas važiavimui kitu maršrutu;
- 11) kelionė – keleivio vežimas iš išvykimo stoties į atvykimo stotį;
- 12) vietinė keleivių vežimo geležinkeliais paslauga – keleivių vežimo geležinkelių transportu paslauga, kai ją teikiant nekertama valstybės narės siena;
- 13) mieste ir priemiesčiuose teikiama keleivių vežimo geležinkeliais paslauga – keleivių vežimo geležinkelių transportu paslauga, kaip tai suprantama Direktyvos 2012/34/ES 3 straipsnio 6 punkte;

- 14) regioninė keleivių vežimo geležinkeliais paslauga – keleivių vežimo geležinkelių transportu paslauga, kaip tai suprantama Direktyvos 2012/34/ES 3 straipsnio 7 punkte;
- 15) tolimojo susisiekimo keleivių vežimo geležinkeliais paslauga – keleivių vežimo geležinkeliais paslauga, kuri nėra mieste ir priemiesčiuose teikiama ar regioninio keleivių vežimo geležinkeliais paslauga;
- 16) tarptautinė keleivių vežimo geležinkeliais paslauga – keleivių vežimo paslauga, kai traukinys kerta bent vieną valstybės narės sieną ir kurios pagrindinis tikslas yra vežti keleivius tarp stočių, esančių skirtingose valstybėse narėse arba valstybėje narėje ir trečiojoje valstybėje;
- 17) vėlavimas – skirtumas tarp laiko, kada keleivis turėjo pagal paskelbtą tvarkaraštį atvykti, ir laiko, kada jis iš tikrųjų atvyko ar kada tikimasi, kad atvyks į galutinės atvykimo vietos stotį;
- 18) atvykimas – momentas, kai atvykimo perone yra atveriamos traukinio durys ir leidžiama išlipti;
- 19) daugkartinis bilietas arba abonementinis bilietas – bilietas neribotam skaičiui kelionių, kuris suteikia teisę jo teisėtam turėtojui keliauti geležinkeliu tam tikru maršrutu ar tinkle nustatytu laikotarpiu;

- 20) praleistas persėdimas – situacija, kai vienos kelionės geležinkeliu, už kurią sumokėta įsigijus tęstinės kelionės bilietą, metu keleivis dėl vienos arba daugiau ankstesnių paslaugų vėlavimo arba atšaukimo, arba ankstesnio išvykimo nei numatyta tvarkaraštyje atveju nespėja pasinaudoti viena arba daugiau paslaugų;
- 21) neįgalusis ir riboto judumo asmuo – asmuo, turintis nuolatinę arba laikiną fizinę, psichikos, intelekto arba jutimo negalią, kuri, kai asmeniui reikia įveikti tam tikras kliūtis, gali jam trukdyti veiksmingai naudotis visomis tokiomis pačiomis transporto galimybėmis, kokias turi kiti keleiviai, arba asmuo, kurio judumas naudojantis transportu yra mažesnis dėl jo amžiaus;
- 22) stotis – geležinkelio vieta, kurioje keleivių vežimo geležinkeliais paslauga gali būti pradėta, sustabdoma arba baigiama teikti.

II skyrius

Vežimo sutartis, informacija ir bilietai

4 straipsnis

Vežimo sutartis

Laikantis šio skyriaus nuostatų, vežimo sutarties sudarymą ir jos vykdymą bei informacijos teikimą ir bilietų pardavimą reglamentuoja I priedo II ir III antraštinių dalių nuostatos.

5 straipsnis

Nediskriminacinės sutarties sąlygos ir tarifai

Nedarant poveikio socialiniams tarifams, bilietų pardavėjai ar kelionių operatoriai sutarties sąlygas ir tarifus plačiajai visuomenei siūlo tiesiogiai ar netiesiogiai nediskriminuodami dėl keleivio pilietybės arba dėl geležinkelio įmonės, bilietų pardavėjo ar kelionių operatoriaus įsisteigimo vietos Sąjungoje.

Šio straipsnio pirma pastraipa taip pat taikoma geležinkelio įmonėms ir bilietų pardavėjams, kai jie priima rezervavimą iš keleivių pagal 11 straipsnį.

6 straipsnis

Dviračiai

1. Taikant 3 dalyje nustatytus apribojimus ir, kai tinkama, už tai imant pagrįsto dydžio mokestį, keleiviai turi teisę traukinyje vežtis dviračius.

Traukiniuose, kuriuose privaloma rezervuoti vietą, turi būti įmanoma rezervuoti vietą dviračiui vežti.

Jei keleivis yra rezervavęs vietą dviračiui vežti ir jei tą dviratį vežti atsisakoma nesant tinkamai pagrįstos priežasties, keleivis turi teisę būti nukreiptas kitu maršrutu arba reikalauti, kad būtų grąžinta bilieto kaina pagal 18 straipsnį, gauti kompensaciją pagal 18 straipsnį ir pagalbą pagal 20 straipsnio 2 dalį.

2. Jei traukinyje yra dviračiams skirtų vietų, keleiviai savo dviračius pastato tose vietose. Jei tokių vietų nėra, keleiviai prižiūri savo dviračius ir rūpinasi, kad jų dviračiai netrukdytų arba nepadarytų žalos kitiems keleiviams, judėjimo įrangai, bagažui arba geležinkelio veiklai.
3. Geležinkelio įmonės gali apriboti keleivių teisę vežtis dviratį dėl saugos ar su veikla susijusių priežasčių, visų pirma dėl piko valandomis taikomų talpos apribojimų arba kai tai neįmanoma dėl riedmenų. Geležinkelio įmonės taip pat gali apriboti teisę vežtis dviratį dėl jo svorio ir matmenų. Savo oficialioje interneto svetainėje jos skelbia dviračių vežimo sąlygas, įskaitant naujausią informaciją apie vietų skaičių, naudodamos Reglamente (ES) Nr. 454/2011 nurodytas telematikos priemones.
4. Inicijuodamos naujų riedmenų pirkimo procedūras arba iš esmės modernizuodamos esamus riedmenis, kai dėl to reikia naujo leidimo pateikti transporto priemonę rinkai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/797¹ 21 straipsnio 12 dalį, geležinkelio įmonės užtikrina, kad traukiniuose, kurių sudėtyse naudojami tie riedmenys, būtų įrengtas pakankamas dviračiams skirtų vietų skaičius. Ši pastraipa netaikoma vagonams restoranams, miegamiesiems vagonams ar miegamųjų vietų vagonams.

¹ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/797 dėl geležinkelių sistemos sąveikos Europos Sąjungoje (OL L 138, 2016 5 26, p. 44).

Geležinkelio įmonės nustato tinkamą dviračiams skirtų vietų skaičių, atsižvelgdamos į traukinio sudėtį, paslaugos tipą ir dviračių vežimo poreikį. Tinkamas dviračiams skirtų vietų skaičius nustatomas 5 dalyje nurodytuose planuose. Jei tokių planų nėra arba planuose toks skaičius nenustatytas, kiekvienos sudėties traukinyje turi būti ne mažiau kaip keturios dviračiams skirtos vietos.

Valstybės narės tam tikrų rūšių paslaugoms gali nustatyti, kad mažiausias tinkamas vietų skaičius būtų daugiau nei keturios; tokiu atveju šis skaičius taikomas vietoj pagal antrą pastraipą nustatyto skaičiaus.

5. Geležinkelio įmonės gali nustatyti ir atnaujinti dviračių vežimo didinimo ir gerinimo planus ir kitus sprendimus, kuriais būtų skatinamas kombinuotas naudojimas geležinkeliais ir dviračiais.

Kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1370/2007¹ 2 straipsnio b punkte, gali parengti tokius planus paslaugoms, teikiamoms pagal viešųjų paslaugų sutartis. Valstybės narės gali reikalauti, kad tokius planus parengtų tos kompetentingos institucijos arba jų teritorijoje veikiančios geležinkelio įmonės.

6. 5 dalyje nurodyti planai nustatomi pasikonsultavus su visuomene ir atitinkamomis atstovaujančiomis organizacijomis. Tie planai skelbiami atitinkamai geležinkelio įmonės arba kompetentingos institucijos interneto svetainėje.

¹ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007 12 3, p. 1).

7 straipsnis

Draudimas atsisakyti pareigų ir nustatyti ribas

1. Pagal šį reglamentą nustatytų pareigų keleivių atžvilgiu negalima apriboti ar jų atsisakyti, ypač į vežimo sutartį įtraukiant leidžiančią nukrypti arba ribojančią nuostatą. Bet kokios sutarties sąlygos, kuriomis siekiama tiesiogiai arba netiesiogiai atsisakyti iš šio reglamento kylančių teisių, nukrypti nuo jų arba jas varžyti, keleiviams nėra privalomos.
2. Geležinkelio įmonės, kelionių operatoriai ar bilietų pardavėjai gali pasiūlyti keleiviui palankesnes, nei nustatytosios šiame reglamente, sutarties sąlygas.

8 straipsnis

Pareiga suteikti informaciją apie paslaugų nutraukimą

Geležinkelio įmonės ar, kai tinkama, už viešųjų paslaugų sutartį atsakinga kompetentinga institucija tinkamomis priemonėmis, įskaitant pagal Direktyvos (ES) 2019/882 ir reglamentų (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014 nuostatas prieinamas formas, paskelbia apie sprendimus dėl nuolatinio arba laikino paslaugų nutraukimo prieš tų sprendimų įgyvendinimą.

9 straipsnis
Kelionės informacija

1. Gavę prašymą, geležinkelio įmonės, kelionių operatoriai ir bilietų pardavėjai, siūlantys vienos ar daugiau geležinkelio įmonių vardu sudaryti vežimo sutartis, suteikia keleiviui bent II priedo I dalyje nustatytą informaciją, susijusią su kelionėmis, dėl kurių atitinkama geležinkelio įmonė siūlo sudaryti vežimo sutartis.
2. Kelionės metu geležinkelio įmonės ir, kai įmanoma, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai suteikia keleiviams bent II priedo II dalyje nustatytą informaciją. Jeigu stoties valdytojas turi tokios informacijos, jis taip pat ją suteikia keleiviams.
3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija suteikiama tinkamiausia forma, jei įmanoma – remiantis kelionės informacija tikroju laiku, be kitų priemonių naudojantis tinkamomis ryšių technologijomis. Ypatingas dėmesys skiriamas užtikrinti, kad ši informacija būtų prieinama pagal Direktyvos (ES) 2019/882 ir reglamentų (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014 nuostatas.

10 straipsnis

Prieiga prie eismo ir kelionės informacijos

1. Infrastruktūros valdytojai geležinkelio įmonėms, bilietų pardavėjams, kelionių operatoriams ir stoties valdytojams platina tikrąlaikius duomenis, susijusius su traukinių atvykimu ir išvykimu.
2. Geležinkelio įmonės kitoms geležinkelio įmonėms, bilietų pardavėjams ir kelionių operatoriams, parduodantiems savo paslaugas, suteikia prieigą prie II priedo I ir II dalyse nustatytos būtiniausios kelionės informacijos ir II priedo III dalyje nurodytų rezervavimo sistemų operacijų.
3. Informacija platinama ir prieiga suteikiama nediskriminuojant ir nepagrįstai nedelsiant. Vienkartinio prašymo pakanka, kad būtų galima turėti nuolatinę prieigą prie informacijos. Infrastruktūros valdytojas ir geležinkelio įmonė, įpareigoti pateikti informaciją pagal 1 ir 2 dalis, gali prašyti sudaryti sutartį ar kitą susitarimą, kurio pagrindu būtų platinama informacija arba suteikiama prieiga.

Informacijos naudojimo sutarties ar susitarimo sąlygos negali be reikalo riboti informacijos pakartotinio naudojimo galimybių ar būti naudojamos konkurencijai riboti.

Geležinkelio įmonės gali reikalauti iš kitų geležinkelio įmonių, kelionių operatorių ir bilietų pardavėjų teisingos, pagrįstos ir proporcingos finansinės kompensacijos už išlaidas, patirtas teikiant prieigą, o infrastruktūros valdytojai gali reikalauti kompensacijos pagal taikomas taisykles.

4. Informacija platinama ir prieiga prie jos suteikiama tinkamomis techninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, programų sąsajomis.
5. Tokiu mastu, kokia informacija, kuriai taikoma 1 arba 2 dalis, yra teikiama pagal kitus Sąjungos teisės aktus, visų pirma Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2017/1926¹, laikoma, kad atitinkamos pareigos pagal šį straipsnį buvo įvykdytos.

11 straipsnis

Galimybė įsigyti bilietus ir juos rezervuoti

1. Geležinkelio įmonės, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai siūlo bilietus ir, jei įmanoma, tęstinės kelionės bilietus bei galimybę juos rezervuoti.
2. Nepažeisdamos 3 ir 4 dalių geležinkelio įmonės tiesiogiai arba per bilietų pardavėjus ar kelionių operatorius parduoda bilietus keleiviams bent vienu iš šių pardavimo būdų:
 - a) bilietų kasose, kitose pardavimo vietose ar bilietų pardavimo automatuose;

¹ 2017 m. gegužės 31 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1926, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/40/ES nuostatos dėl informacijos apie keliavimą daugiarūšiu transportu paslaugų teikimo (OL L 272, 2017 10 21, p. 1).

- b) telefonu, internetu arba kitokia plačiai naudojama informacine technologija;
- c) traukiniuose.

Kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 2 straipsnio b punkte, gali reikalauti, kad geležinkelio įmonės siūlytų bilietus paslaugoms, teikiamoms pagal viešųjų paslaugų sutartis, daugiau nei vienu pardavimo būdu.

3. Kai išvykimo stotyje nėra bilietų kasų ar bilietų pardavimo automatų, keleiviai stotyje informuojami apie:
 - a) galimybę įsigyti bilietus telefonu ar internetu arba traukinyje bei apie tokio pirkimo tvarką;
 - b) artimiausią geležinkelio stotį ar vietą, kurioje yra bilietų kasos arba bilietų pardavimo automatai.
4. Jei išvykimo stotyje nėra bilietų kasų arba prieinamo bilietų pardavimo automato ar kito prieinamo būdo įsigyti bilietą iš anksto, neįgalieji bilietus be priemokos gali pirkti traukinyje. Geležinkelio įmonės gali apriboti šią teisę arba atsisakyti ją suteikti dėl pateisinamų priežasčių, susijusių su saugumu arba privalomu vietos traukinyje rezervavimu.

Jei traukinyje nėra darbuotojų, geležinkelio įmonė informuoja neįgaliuosius apie tai, ar reikia įsigyti bilietą, ir juos informuoja, kaip tai padaryti.

Valstybės narės gali leisti geležinkelio įmonėms reikalauti, kad neįgalieji būtų pripažįstami tokiais pagal atitinkamą jų gyvenamosios vietos valstybės nacionalinę teisę ir praktiką.

Valstybės narės gali išplėsti pirmoje pastraipoje nurodytų teisių taikymo sritį, kad jos būtų taikomos visiems keleiviams. Kai valstybės narės pasinaudoja šia galimybe, jos apie tai informuoja Komisiją. Europos Sąjungos geležinkelių agentūra šią informaciją skelbia savo interneto svetainėje, susijusioje su reglamentų (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014 įgyvendinimu.

12 straipsnis

Tęstinės kelionės bilietai

1. Jeigu tolimojo susisiekiimo arba regioninio keleivių vežimo geležinkeliais paslaugas teikia vienintelė geležinkelio įmonė, toms paslaugoms ji pasiūlo tęstinės kelionės bilietą. Kitų keleivių vežimo geležinkeliais paslaugų atveju geležinkelio įmonės deda visas pagrįstas pastangas, kad pasiūlytų tęstinės kelionės bilietus, ir šiuo tikslu bendradarbiauja tarpusavyje.

Pirmos pastraipos tikslu terminas „vienintelė geležinkelio įmonė“ taip pat apima visas geležinkelio įmones, kurių visos nuosavybės teisės priklauso tam pačiam savininkui arba kurios yra vienos iš dalyvaujančių geležinkelio įmonių patronuojamosios įmonės, kurių visos nuosavybės teisės priklauso tai geležinkelio įmonei.

2. Kelionių su vienu ar daugiau persėdimų atveju keleivis, prieš jam įsigyjant bilietą ar bilietus, informuojamas, ar tas bilietas arba tie bilietai yra tęstinės kelionės bilietas.
3. Kelionių su vienu ar daugiau persėdimų atveju bilietas ar bilietai, įsigyti iš geležinkelio įmonės per vieną pardavimo sandorį, yra tęstinės kelionės bilietas ir geležinkelio įmonė yra atsakinga pagal 18, 19 ir 20 straipsnius, jei keleivis praleidžia vieną ar daugiau persėdimų.
4. Kai bilietas ar bilietai įsigyjami per vieną pardavimo sandorį, o bilietų pardavėjas ar kelionių operatorius bilietus sujungė savo iniciatyva, tuo atveju, jei keleivis praleidžia vieną ar daugiau persėdimų, bilietą ar bilietus pardavęs bilietų pardavėjas ar kelionių operatorius privalo grąžinti visą per tą sandorį sumokėtą sumą už bilietą ar bilietus ir, be to, kompensuoti 75 % tos sumos.

Pirmoje pastraipoje nurodyta teisė į bilieto kainos grąžinimą arba kompensaciją nedaromas poveikis taikytinai nacionalinei teisei, pagal kurią keleiviams suteikiama teisė į papildomą kompensaciją už patirtus nuostolius.

5. 3 ir 4 dalyse nustatyta atsakomybė netaikoma, jei ant bilietų, kito dokumento ar elektronine forma taip, kad keleivis galėtų pasinaudoti ta informacija ateityje, yra nurodyta, kad tie bilietai yra atskiros vežimo sutartys, ir keleivis apie tai buvo informuotas prieš jam įsigyjant bilietą.

6. Pareiga įrodyti, kad šiame straipsnyje nurodyta informacija keleiviui buvo suteikta, tenka geležinkelio įmonei, kelionių operatoriui arba bilietų pardavėjui, pardavusiam bilietą ar bilietus.
7. Bilietų pardavėjai ar kelionių operatoriai atsako už keleivių prašymų ir galimų skundų nagrinėjimą pagal 4 dalį. 4 dalyje nurodyto bilietų kainos grąžinimo ir kompensavimo mokėjimai atliekami per 30 dienų nuo prašymo gavimo dienos.

III skyrius

Geležinkelio įmonių atsakomybė už keleivius ir jų bagažą

13 straipsnis

Atsakomybė už keleivius ir bagažą

Laikantis šio skyriaus nuostatų ir nedarant poveikio taikytinai nacionalinei teisei, numatančiai keleivių teisę gauti papildomą kompensaciją už nuostolius, geležinkelio įmonių atsakomybę už keleivius ir jų bagažą reglamentuoja I priedo IV antraštinės dalies I, III ir IV skyriai bei VI ir VII antraštinės dalys.

14 straipsnis

Draudimas ir atsakomybės apimtis

Geležinkelio įmonė turi būti tinkamai apdrausta arba turėti pakankamas rinkos sąlygomis suteiktas garantijas padengti savo atsakomybę, kaip nustatyta Direktyvos 2012/34/ES 22 straipsnyje.

15 straipsnis

Išankstiniai mokėjimai

1. Jei keleivis žūsta ar yra sužeidžiamas, geležinkelio įmonė, kaip nurodyta I priedo 26 straipsnio 5 dalyje, nedelsdama ir visais atvejais ne vėliau kaip per 15 dienų po to, kai nustatoma teisė gauti kompensaciją turinčio fizinio asmens tapatybę, atlieka tokius reikiamus išankstinius mokėjimus, kad būtų patenkinti skubūs ekonominiai poreikiai, proporcingi patirtai žalai.
2. Nedarant poveikio 1 daliai, mirties atveju išankstinio mokėjimo suma turi būti ne mažesnė kaip 21 000 EUR vienam keleiviui.
3. Išankstinis mokėjimas nelaikomas atsakomybės pripažinimu ir sumokėta suma gali būti atskaityta iš kitų sumų, vėliau sumokamų pagal šį reglamentą, bet ši suma yra negrąžintina, išskyrus, kai žala sukelta dėl keleivio neatsargumo ar kaltės ar kai asmuo, kuriam iš anksto sumokėta ši suma, nėra teisė gauti kompensaciją turintis asmuo.

16 straipsnis
Atsakomybės ginčijimas

Net jeigu geležinkelio įmonė ginčija savo atsakomybę dėl keleivio, kurį ji vežė, fizinio sužalojimo, ji imasi visų pagrįstų pastangų padėti keleiviui, kuris reikalauja žalos atlyginimo iš trečiųjų asmenų.

IV skyrius
Vėlavimai, praleisti persėdimai ir atšaukimai

17 straipsnis
Atsakomybė dėl vėlavimų, praleistų persėdimų ir atšaukimų

Laikantis šio skyriaus nuostatų, geležinkelio įmonių atsakomybę dėl vėlavimų, praleistų persėdimų ir atšaukimų reglamentuoja I priedo IV antraštinės dalies II skyrius.

18 straipsnis

Bilieto kainos grąžinimas ir nukreipimas kitu maršrutu

1. Jeigu išvykimo metu, arba praleidus persėdimą, arba atšaukimo atveju pagrįstai galima tikėtis, kad atvykti į galutinę atvykimo vietą pagal vežimo sutartį bus vėluojama 60 minučių ar daugiau, geležinkelio įmonė, teikianti paslaugą, kurią vėluojama suteikti arba kuri buvo atšaukta, nedelsdama pasiūlo keleiviui pasirinkti vieną iš šių galimybių ir imasi būtinų priemonių:
 - a) visos bilieto kainos grąžinimą tomis pačiomis sąlygomis, kuriomis buvo už jį sumokėta, už nenuvažiuotą kelionės dalį ar dalis ir jau nuvažiuotą dalį ar dalis, jei kelionė nebeatitinka keleivio pradinį kelionės planą, ir, prireikus, grįžimo į pradinę išvykimo vietą paslaugos suteikimą esant anksčiausiai galimybei;
 - b) tęsti kelionę ar keliauti kitu maršrutu, esant panašioms transporto sąlygoms, į galutinę atvykimo vietą esant anksčiausiai galimybei;
 - c) tęsti kelionę ar keliauti kitu maršrutu, esant panašioms transporto sąlygoms, į galutinę atvykimo vietą vėlesnę keleiviui patogią dieną.

2. Tais atvejais, kai pagal 1 dalies b ir c punktus kelionę kitu maršrutu panašiomis transporto sąlygomis vykdo ta pati geležinkelio įmonė arba kitai įmonei pavesta vykdyti kelionę kitu maršrutu, dėl to neturi susidaryti papildomų išlaidų keleiviams. Šis reikalavimas taikomas ir tuo atveju, jei kelionei kitu maršrutu naudojamas aukštesnės paslaugos klasės arba alternatyvių rūšių transportas. Geležinkelio įmonės deda pagrįstas pastangas, kad būtų išvengta papildomų persėdimų, ir kad užtikrintų, jog vėlavimas per visą kelionės laiką būtų kuo trumpesnis. Keleiviams nesiūloma važiuoti žemesne klase, nebent važiuoti kitu maršrutu būtų įmanoma tik žemesne klase.
3. Nedarant poveikio 2 daliai, geležinkelio įmonė, keleiviui paprašius, gali leisti, kad šis sudarytų sutartis su kitais transporto paslaugų teikėjais, pagal kurias keleivis galėtų panašiomis sąlygomis pasiekti galutinę paskirties vietą, o geležinkelio įmonė tokiu atveju atlygintų jo patirtas išlaidas.

Jei apie esamas kelionės nukreipimo kitu maršrutu galimybes keleiviui nepranešama per 100 minučių nuo tvarkaraštyje numatyto atidėtos ar atšauktos paslaugos ar praleisto persėdimo išvykimo laiko, keleivis turi teisę sudaryti tokią sutartį su kitais viešojo transporto vežimo geležinkeliais, tarp miestiniais ar miesto autobusais paslaugų teikėjais. Geležinkelio įmonė atlygina keleiviui būtinas, tinkamas ir pagrįstas patirtas išlaidas.

Ši dalis neturi įtakos nacionaliniams įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriais keleiviams nustatomos palankesnės kelionės nukreipimo kitu maršrutu sąlygos.

4. Važiavimo kitu maršrutu paslaugos teikėjai neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims suteikia panašaus lygio pagalbą ir prieigą siūlydami alternatyvią transporto paslaugą. Važiavimo kitu maršrutu paslaugos teikėjai neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims gali teikti alternatyvias, jų poreikius atitinkančias paslaugas, kurios skiriasi nuo kitiems keleiviams siūlomų paslaugų.
5. 1 dalies a punkte ir 3 dalyje nurodyti bilietų kainos grąžinimai atliekami per 30 dienų nuo prašymo gavimo dienos. Valstybės narės gali reikalauti, kad geležinkelio įmonės priimtų tokius prašymus tam tikromis ryšio priemonėmis, jeigu prašymas nesukelia diskriminacinių pasekmių. Kompensacija gali būti išmokėta čekiais ir (arba) suteikiant kitas paslaugas, jei tik tų čekių ar paslaugų sąlygos yra pakankamai lanksčios, visų pirma kalbant apie galiojimo laikotarpį ir paskirties vietą, ir jei keleivis sutinka tuos čekius ir (arba) paslaugas priimti. Iš kompensacijos už bilieto kainą neišskaičiuojamos finansinio sandorio išlaidos, pavyzdžiui, mokesčiai, išlaidos už telefoną ar pašto ženklus.

6. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma bendra prašymų atlyginti išlaidas pagal šį reglamentą forma. Ta bendra forma turi būti patogi naudoti neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 38 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
7. Keleiviai turi teisę pateikti prašymus naudodami 6 dalyje nurodytą bendrą formą. Geležinkelio įmonės negali atmesti prašymo atlyginti išlaidas vien dėl to, kad keleivis nepasinaudojo ta forma. Jei prašymas nėra pakankamai tikslus, geležinkelio įmonė prašo keleivio paaiškinti prašymą ir padeda keleiviui tai padaryti.

19 straipsnis

Kompensavimas

1. Neprarasdamas teisės į transportą, keleivis turi teisę iš geležinkelio įmonės gauti kompensaciją už vėlavimą, kuri jis patyrė keliaudamas tarp išvykimo vietos ir galutinės atvykimo vietos, nurodytų biliete arba tęstinės kelionės biliete, jei išlaidos už jį nebuvo gražintos pagal 18 straipsnį. Minimalios kompensacijos už vėlavimą yra:
 - a) 25 % bilieto kainos tuo atveju, kai vėluojama nuo 60 iki 119 minučių;

- b) 50 % bilieto kainos tuo atveju, kai vėluojama 120 ar daugiau minučių.
2. 1 dalis taip pat taikoma keleiviams, kurie turi daugkartinį arba abonementinį bilietą. Jeigu tie keleiviai patiria pasikartojančių vėlavimo ar atšaukimo atvejų daugkartinio arba abonementinio bilieto galiojimo laikotarpiu, jie turi teisę gauti tinkamą kompensaciją pagal geležinkelio įmonės kompensavimo taisykles. Šiose taisyklėse turi būti apibrėžti vėlavimo nustatymo ir kompensacijos apskaičiavimo kriterijai. Jeigu per daugkartinio arba abonementinio bilieto galiojimo laikotarpį kartojasi trumpesnio nei 60 minučių vėlavimo atvejai, vėlavimo trukmė gali būti sumuojama ir keleiviams gali būti kompensuojama pagal geležinkelio įmonės kompensavimo taisykles.
3. Nedarant poveikio 2 daliai, kompensacijos už vėlavimą apskaičiuojamos pagal visą kainą, kurią keleivis faktiškai sumokėjo už paslaugą, kuri vėlavo. Kai vežimo sutartis yra dėl kelionės į abi puses, kompensacija už vėlavimą kelionės pirmyn arba atgal atveju apskaičiuojama pagal biliete nurodytą kainą už tą kelionės atkarpą. Tuo atveju, kai tokia kaina už atskiras kelionės atkarpas nėra nurodyta, kompensacija apskaičiuojama pagal pusę už bilietą sumokėtos kainos. Analogiškai, kompensacija už vėlavimą suteikiant paslaugas pagal bet kurios kitos rūšies vežimo sutartį, suteikiančią keleiviui teisę viena po kitos keliauti dviem ar daugiau atkarpomis, apskaičiuojama proporcingai pagal visą kainą.

4. Apskaičiuojant vėlavimo trukmę neatsižvelgiama į vėlavimą, kuris, kaip geležinkelio įmonė gali įrodyti, įvyko už Sąjungos ribų.
5. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma bendra kompensacijos prašymų pagal šį reglamentą forma. Ta bendra forma turi būti patogi naudoti neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 38 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
6. Valstybės narės gali reikalauti, kad geležinkelio įmonės priimtų kompensacijos prašymus tam tikromis ryšio priemonėmis, jeigu toks prašymas nesukelia diskriminacinių pasekmių. Keleiviai turi teisę pateikti prašymus naudodami 5 dalyje nurodytą bendrą formą. Geležinkelio įmonės negali atmesti kompensacijos prašymo vien dėl to, kad keleivis ta forma nepasinaudojo. Jei prašymas nėra pakankamai tikslus, geležinkelio įmonė prašo keleivio paaiškinti prašymą ir padeda keleiviui tai padaryti.
7. Kompensacija už bilieto kainą sumokama per vieną mėnesį nuo kompensacijos prašymo pateikimo dienos. Kompensacija gali būti išmokėta čekiais ir (arba) suteikiant kitas paslaugas, jei sąlygos yra lanksčios, visų pirma kalbant apie galiojimo laikotarpį ir paskirties vietą. Keleiviui paprašius, kompensacija išmokama pinigais.

8. Iš kompensacijos už bilieto kainą neišskaičiuojamos finansinio sandorio išlaidos, pavyzdžiui, mokesčiai, išlaidos už telefoną ar pašto ženklus. Geležinkelio įmonės gali nustatyti minimalią sumą, už kurią mažesnės kompensacijos nebus išmokamos. Ši minimali suma negali būti didesnė kaip 4 EUR už bilietą.
9. Keleiviai neturi teisės į kompensaciją, jei apie vėlavimą jiems pranešta prieš nusiperkant bilietą, arba jei vėlavimas, susidaręs dėl kelionės pratęsimo naudojantis kita paslauga arba dėl vykimo kitu maršrutu, yra trumpesnis nei 60 minučių.
10. Geležinkelio įmonė neprivalo mokėti kompensacijos, jei gali įrodyti, kad vėlavimas, praleistas persėdimas arba atšaukimas buvo tiesiogiai nulemti arba yra neatsiejamai susiję su:
 - a) ypatingomis aplinkybėmis, nesusijusiomis su geležinkelio veikimu, pavyzdžiui, ekstremaliomis oro sąlygomis, didelėmis gaivalinėmis nelaimėmis arba didelėmis visuomenės sveikatos krizėmis, kurių geležinkelio įmonė negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms, nepaisant to, kad konkrečiomis to atvejo aplinkybėmis ėmėsi reikiamo atsargumo;
 - b) keleivio kalte arba

- c) trečiojo asmens elgesiu (pavyzdžiui, ant geležinkelio bėgių patekusiais asmenimis, kabelių vagyste, transporto priemonėje kilusiomis ekstremaliosiomis situacijomis, teisėsaugos veiksmais, sabotazu ar terorizmu), kurio geležinkelio įmonė negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jo pasekmėms, nepaisant to, kad konkrečiomis to atvejo aplinkybėmis ėmėsi reikiamo atsargumo.

Pirmos pastraipos c punkte nurodytos išimtys neapima geležinkelio įmonės darbuotojų streikų, kitos įmonės, kuri naudojasi ta pačia geležinkelio infrastruktūra, veiksmų ar neveikimo atvejų ir infrastruktūros bei stoties valdytojų veiksmų ar neveikimo atvejų.

20 straipsnis

Pagalba

1. Vėlavimo atvykstant ar išvykstant arba paslaugos atšaukimo atveju geležinkelio įmonė ar stoties valdytojas keleivius informuoja apie padėtį ir apie numatomą išvykimo bei numatomą atvykimo laiką, susijusius su paslauga arba pakaitine paslauga, kai tik turi tokią informaciją. Bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai, jei jie turi tokios informacijos, ją taip pat pateikia keleiviui.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytas vėlavimas siekia 60 minučių ar ilgiau arba jei paslauga atšaukiama, geležinkelio įmonė, teikianti paslaugą, kurią vėluojama suteikti arba kuri buvo atšaukta, keleiviams taip pat nemokamai pasiūlo:
- a) maisto ir gaiviųjų gėrimų atsižvelgiant į laukimo laiką, jei jų yra traukinyje ar stotyje arba jie pagrįstai gali būti pateikti atsižvelgiant į tokius kriterijus, kaip nuotolis iki tiekėjo, atvežimo laikas ir kaina;
 - b) kai ir kur tai fiziškai įmanoma, viešbutį ar kitą apgyvendinimo vietą ir transportą iš geležinkelio stoties į apgyvendinimo vietą tais atvejais, kai būtina apsistoti vieną ar daugiau naktų arba atsiranda būtinybė apsistoti ilgiau nei numatyta. Tais atvejais, kai tokia būtinybė apsistoti atsiranda dėl 19 straipsnio 10 dalyje nurodytų aplinkybių, geležinkelio įmonė gali apriboti apgyvendinimo trukmę iki ne daugiau kaip trijų naktų. Jeigu įmanoma, atsižvelgiama į neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų prieigos reikalavimus ir šunų vedlių poreikius;
 - c) jei traukinys sustabdytas kelyje, kai ir kur tai fiziškai įmanoma, transportą nuo traukinio iki geležinkelio stoties, alternatyvios išvykimo vietos ar iki galutinės atvykimo vietos pagal teikiamą paslaugą.

3. Jei geležinkelio paslauga sutrikdoma ir nebegali būti toliau teikiama arba vėl pradėta teikti per pagrįstą laikotarpį, geležinkelio įmonės kuo greičiau keleiviams pasiūlo alternatyvias transporto paslaugas ir imasi būtinų priemonių.
4. Geležinkelio įmonės informuoja nukentėjusius keleivius, kaip paprašyti patvirtinimo, kad geležinkelio paslauga buvo suteikta pavėluotai, dėl jos buvo praleistas persėdimas, arba kad tos paslaugos teikimas buvo atšauktas. Šis patvirtinimas taip pat taikomas atsižvelgiant į 19 straipsnyje išdėstytas nuostatas.
5. Taikydama 1–4 dalis, paslaugas teikianti geležinkelio įmonė ypatingą dėmesį skiria neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų, taip pat juos lydinių asmenų ir šunų vedlių poreikiams.
6. Tais atvejais, kai pagal Direktyvos 2012/34/ES 13a straipsnio 3 dalį yra parengti nenumatytųjų atvejų planai, geležinkelio įmonės derina savo veiksmus su stoties valdytoju ir infrastruktūros valdytoju, kad jie būtų pasirengę esminio paslaugų teikimo sutrikimo ir ilgų vėlavimų, dėl kurių stotyje įstrigtų daug keleivių, galimybei. Į tokius nenumatytų atvejų planus įtraukiami perspėjimo ir informacinių sistemų prieinamumo reikalavimai.

V skyrius

Neįgalieji ir riboto judumo asmenys

21 straipsnis

Teisė į transportą

1. Geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai, aktyviai dalyvaujant neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims atstovaujančioms organizacijoms ir, kai aktualu, neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų atstovams, nustato, jei dar neturi nustatytų, prieigos vienodomis sąlygomis taisyklės, taikomas vežant neįgaliuosius, įskaitant jų asmeninius padėjėjus, pripažintus tokiais pagal nacionalinę praktiką, ir riboto judumo asmenis. Tomis taisyklėmis atsižvelgiama į Reglamento (ES) Nr. 1300/2014 priedo 4.4.3 punkte nurodytus susitarimus, visų pirma dėl subjekto, atsakingo už pagalbą teikimą neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims.
2. Rezervavimas ir bilietai neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims siūlomi be jokio papildomo mokesčio. Geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas ar kelionių operatorius negali atsisakyti priimti rezervacijos ar atsisakyti parduoti bilietą neįgaliajam ar riboto judumo asmeniui ar reikalauti, kad toks asmuo būtų lydimas kito asmens, išskyrus atvejus, kai tai absoliučiai būtina siekiant laikytis 1 dalyje nurodytų prieigos taisyklių.

22 straipsnis

Neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims teikiama informacija

1. Gavęs prašymą, stoties valdytojas, geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas ar kelionių operatorius informuoja neįgaliuosius ir riboto judumo asmenis – be kita ko, reglamentų (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014 ir Direktyvos (ES) 2019/882 nuostatas atitinkančia prieinama forma, – apie stoties bei susijusios įrangos ir geležinkelio paslaugų prieinamumą ir apie riedmenų prieigos sąlygas pagal 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas prieigos taisykles, taip pat informuoja neįgaliuosius ir riboto judumo asmenis apie transporto priemonėje įrengtus patogumus.
2. Kai geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas arba kelionių operatorius naudojami 21 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtimi, atitinkamam neįgaliajam ar riboto judumo asmeniui paprašius, ji (jis) raštu informuoja apie tokių veiksmų priežastis per penkias darbo dienas nuo atsisakymo priimti rezervaciją ar išduoti bilietą arba pareikalavimo, kad asmuo būtų lydimas. Geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas arba kelionių operatorius deda pagrįstas pastangas, kad tokiam asmeniui pasiūlytų priimtina alternatyvią transporto galimybę, atsižvelgiant į jo prieigos poreikius.

3. Stotyse, kuriose nėra darbuotojų, geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai užtikrina, kad pagal 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas prieigos taisykles būtų rodoma lengvai pasiekiamą informacija – be kita ko, reglamentų (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014 ir Direktyvos (ES) 2019/882 nuostatas atitinkančia prieinama forma – apie artimiausią stotį, kurioje yra darbuotojų, ir apie tiesiogiai prieinamą pagalbą neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims.

23 straipsnis

Pagalba geležinkelio stotyse ir transporto priemonėse

1. Neįgaliesiems arba riboto judumo asmenims teikiama tokia pagalba:
 - a) asmeninis padėjėjas, pripažintas tokiu pagal nacionalinę praktiką, gali keliauti specialiu tarifu ir, jei taikytina, nemokamai, taip pat gali, kai tai praktiškai įmanoma, gauti sėdimąją vietą šalia neįgaliojo;
 - b) jei geležinkelio įmonė reikalauja, kad keleivis traukinyje būtų lydimas pagal 21 straipsnio 2 dalį, lydintysis asmuo turi teisę keliauti nemokamai ir, kai tai įmanoma, gauti sėdimąją vietą šalia neįgaliojo arba riboto judumo asmens;
 - c) leidžiama, kad juos lydėtų šuo vedlys, kaip nustatyta atitinkamoje nacionalinėje teisėje;

- d) traukinių, kuriuose nėra darbuotojų, atveju stočių valdytojai arba geležinkelio įmonės teikia nemokamą pagalbą pagal 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas priegios taisykles įlipant į traukinį ar iš jo išlipant, jei stotyje budi parengti darbuotojai;
- e) išvykstant iš geležinkelio stoties, kurioje yra darbuotojų, vykstant per ją ar atvykstant į ją, stoties valdytojas arba geležinkelio įmonė nemokamai teikia tokią pagalbą, kad tas asmuo galėtų įsėsti į traukinį, persėsti į kitą traukinį, į kurį jis turi bilietą, ar išlipti iš traukinio, su sąlyga, kad budi parengti darbuotojai. Jei pagal 24 straipsnio a punktą iš anksto pranešama apie pagalbos poreikį, stoties valdytojas arba geležinkelio įmonė užtikrina, kad būtų suteikta prašoma pagalba;
- f) stotyse, kuriuose nėra darbuotojų, geležinkelio įmonės nemokamai teikia pagalbą traukinyje, taip pat įlipant į traukinį ar iš jo išlipant, jei traukinį lydi parengti darbuotojai;
- g) nesant parengto lydinčiojo personalo traukinyje ir stotyje, stoties valdytojai arba geležinkelio įmonės imasi visų pagrįstų pastangų sudaryti galimybes neįgaliesiems bei riboto judumo asmenims keliauti geležinkeliu;

- h) geležinkelio įmonės deda visas pagrįstas pastangas, kad neįgalieji ir riboto judumo asmenys turėtų galimybę naudotis tomis pačiomis traukinyje teikiamomis paslaugomis kaip ir kiti keleiviai, jei šie asmenys tomis paslaugomis negali patys saugiai naudotis.
2. 21 straipsnio 1 dalyje nurodytose taisyklėse nustatoma naudojimosi šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis teisėmis tvarka.

24 straipsnis

Sąlygos, kuriomis teikiama pagalba

Geležinkelio įmonės, stoties valdytojai, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai bendradarbiauja, kad neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims būtų nemokamai teikiama pagalba, kaip nurodyta 21 ir 23 straipsniuose, naudojant bendrą pranešimo mechanizmą, pagal toliau pateikiamų punktų nuostatas:

- a) pagalba suteikiama, jei geležinkelio įmonei, stoties valdytojui, bilietų pardavėjui ar kelionių operatoriui, iš kurio pirktas bilietas, arba, kai taikytina, f punkte nurodytam bendram kontaktiniam centrui apie tai, kad keleiviui reikės tokios pagalbos, pranešama bent 24 valandas prieš tai, kai reikės suteikti pagalbą. Apie kelionę pakanka pateikti vieną pranešimą. Tokie pranešimai turi būti persiunčiami visoms geležinkelio įmonėms ir stoties valdytojams, susijusiems su kelione.

Tokie pranešimai priimami be papildomo mokesčio, neatsižvelgiant į naudojamas ryšio priemones.

Kai įsigijus bilietą arba abonentinį bilietą galima keliauti keletą kartų, turi užtekti vieno pranešimo, jei pateikiama tinkama informacija apie vėlesnių kelionių laiką; ši informacija bet kuriuo atveju turi būti pateikiama bent 24 valandas prieš tai, kai pirmą kartą prašoma pagalbos. Keleivis arba jo atstovas deda visas pagrįstas pastangas, kad bent prieš 12 valandų informuotų apie visus tokių vėlesnių kelionių anuliavimus.

Valstybės narės gali leisti, kad 24 valandų laikotarpis, skirtas pirmoje, antroje ir trečioje pastraipose nurodytiems pranešimams pateikti, būtų pratęstas iki 36 valandų, bet ne ilgiau kaip iki 2026 m. birželio 30 d. Tokiais atvejais valstybės narės praneša Komisijai apie tą leidimą ir pateikia informaciją apie priemones, kurių imtasi arba numatoma imtis tam laikotarpiui sutrumpinti;

- b) geležinkelio įmonės, stoties valdytojai, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai imasi visų priemonių, būtinų pranešimams gauti. Jei bilietų pardavėjai nesugeba tvarkyti tokių pranešimų, jie nurodo alternatyvias bilietų pardavimo vietas arba alternatyvias pranešimų teikimo priemones;
- c) jei nepateikiamas joks pranešimas pagal a punktą, geležinkelio įmonė ir stoties valdytojas deda visas pagrįstas pastangas suteikti tokią pagalbą, kad neįgalusis ar riboto judumo asmuo galėtų keliauti;

- d) nedarant poveikio šio straipsnio f punktui, stoties valdytojas arba kiti įgalioti asmenys nustato vietas, kuriose neįgalieji ir riboto judumo asmenys galėtų pranešti apie savo atvykimą į geležinkelio stotį ir paprašyti pagalbos. Pareigos, susijusios su tokių vietų skyrimu ir informacijos apie jas teikimu, nustatomos 21 straipsnio 1 dalyje nurodytose priegos taisyklėse;
- e) pagalba suteikiama, jei neįgalusis ar riboto judumo asmuo atvyksta į nustatytą vietą tokią pagalbą teikiančios geležinkelio įmonės ar stoties valdytojo nustatytu laiku. Nustatytas laikas negali būti anksčiau nei 60 minučių iki paskelbto išvykimo laiko, arba laiko, kai visų keleivių prašoma įsiregistruoti. Jei laikas, kuriuo neįgalusis ar riboto judumo asmuo turi atvykti į nustatytą vietą, yra nenustatytas, toks asmuo turi atvykti į nustatytą vietą bent prieš 30 minučių iki paskelbto išvykimo laiko ar iki laiko, kai visų keleivių paprašoma įsiregistruoti;
- f) valstybės narės gali reikalauti, kad stoties valdytojais ir geležinkelio įmonės savo teritorijoje bendradarbiautų siekiant sukurti ir administruoti bendrus kontaktinius centrus, skirtus neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims. Bendrų kontaktinių centrų veikimo sąlygos nustatomos 21 straipsnio 1 dalyje nurodytose priegos taisyklėse. Šie bendri kontaktiniai centrai atsakingi už:
 - i) pagalbos prašymų priėmimą stotyse;

- ii) individualių pagalbos prašymų perdavimą stoties valdytojams ir geležinkelio įmonėms ir
- iii) informacijos apie prieinamumą teikimą.

25 straipsnis

*Kompensavimas už judėjimo įrangą,
pagalbinius prietaisus ir šunis vedlius*

1. Jeigu geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai praranda arba sugadina neįgaliojo ar riboto judumo asmens naudojamą judėjimo įrangą, įskaitant vežimėlius ir pagalbinius prietaisus, arba praranda ar sužeidžia šunis vedlius, geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai yra atsakingi už tokį praradimą, sugadinimą arba sužeidimą, ir nepagrįstai nedelsiant turi už juos kompensuoti. Tą kompensaciją sudaro:
 - a) prarastos arba sugadintos judėjimo įrangos arba pagalbinių prietaisų pakeitimo arba remonto išlaidos;
 - b) šunų vedlių pakeitimo arba jų sužeidimų gydymo išlaidos;
 - c) pagrįstos laikinos pakaitinės judėjimo įrangos arba pagalbinių prietaisų išlaidos, jei geležinkelio įmonė arba stoties valdytojas tokios pakaitinės priemonės nesuteikia pagal 2 dalį.

2. Kai taikoma 1 dalis, geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai skubiai deda visas pagrįstas pastangas, kad būtų suteikta skubiai reikalinga laikina pakaitinė judėjimo įranga ar pagalbiniai prietaisai. Neįgaliajam arba riboto judumo asmeniui leidžiama tą laikiną pakaitinę įrangą arba prietaisą turėti tol, kol bus sumokėta 1 dalyje nurodyta kompensacija.

26 straipsnis

Darbuotojų mokymas

1. Geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai užtikrina, kad visiems darbuotojams, įskaitant naujai įdarbintus darbuotojus, kurie vykdydami savo įprastines pareigas tiesiogiai padeda neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims, būtų rengiamas mokymas negalios klausimais, kad jie žinotų, kaip aptarnauti neįgaliuosius ir riboto judumo asmenis.

Jie taip pat rengia visų stotyse arba traukiniuose tiesiogiai su keleiviais dirbančių darbuotojų mokymus ir reguliarius žinių atnaujinimo kursus, skirtus informuotumui apie neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų poreikius didinti.

2. Geležinkelio įmonės ir stočių valdytojai gali leisti 1 dalyje nurodytuose mokymuose dalyvauti neįgaliesiems darbuotojams ir svarstyti galimybę leisti dalyvauti neįgaliesiems ir riboto judumo keleiviams ir (arba) jiems atstovaujančioms organizacijoms.

VI skyrius

Saugumas, skundai ir paslaugų kokybė

27 straipsnis

Asmeninis keleivių saugumas

Geležinkelio įmonės, infrastruktūros valdytojai ir stoties valdytojai, valdžios institucijoms sutikus, imasi tinkamų priemonių atitinkamose savo atsakomybės srityse ir pritaiko jas pagal valdžios institucijų nustatytą saugumo lygį, kad užtikrintų keleivių asmeninį saugumą geležinkelio stotyse ir traukiniuose ir kad valdytų riziką. Jie bendradarbiauja ir keičiasi informacija apie geriausią praktiką, susijusią su saugumo lygį galinčių sumažinti veiksmų prevencija.

28 straipsnis

Skundai

1. Kiekviena geležinkelio įmonė ir stoties, kurioje kiekvieną metų dieną aptarnaujama vidutiniškai daugiau kaip 10 000 keleivių, valdytojas kiekvienas atitinkamose savo atsakomybės srityse nustato skundų nagrinėjimo mechanizmą, susijusį su šiame reglamente nustatytais teisėmis ir pareigomis. Jie užtikrina, kad jų kontaktiniai duomenys ir darbo kalba (-os) būtų plačiai žinomi keleiviams. Šis mechanizmas netaikomas III skyriuje nurodytiems tikslams.
2. Keleiviai gali pateikti skundą bet kuriai geležinkelio įmonei ar stoties valdytojui dėl atitinkamų jų atsakomybės sričių per 1 dalyje nurodytus mechanizmus. Skundai turi būti pateikiami tris mėnesius po incidento, dėl kurio teikiamas skundas. Adresatas per vieną mėnesį nuo skundo gavimo pateikia pagrįstą atsakymą arba pagrįstais atvejais informuoja keleivį apie tai, kad jis gaus atsakymą per trumpesnę kaip trijų mėnesių nuo skundo gavimo dienos laikotarpį. Geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai visos skundo nagrinėjimo procedūros, įskaitant 33 ir 34 straipsniuose nurodytas skundų nagrinėjimo procedūras, metu saugo duomenis, būtinus norint išnagrinėti skundą, o gavę nacionalinių vykdymo užtikrinimo įstaigų prašymą šiuos duomenis pateikia joms susipažinti.

3. Informacija apie skundų nagrinėjimo procedūrą turi būti viešai prieinama, be kita ko, neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims. Pateikus prašymą, ši informacija pateikiama bent valstybės narės, kurioje geležinkelio įmonė vykdo veiklą, oficialiaja (-iosiomis) kalba (-omis).
4. Geležinkelio įmonė 29 straipsnio 2 dalyje nurodytoje ataskaitoje skelbia gautų skundų skaičių bei kategorijas ir išnagrinėtus skundus, atsakymo pateikimo laiką bei galimus padėties pagerinimo veiksmus.

29 straipsnis

Paslaugų kokybės standartai

1. Geležinkelio įmonės nustato paslaugų kokybės standartus ir įgyvendina kokybės valdymo sistemą, skirtą paslaugų kokybei užtikrinti. Paslaugų kokybės standartai taikomi bent III priede išvardytiems punkтам.
2. Geležinkelio įmonės stebi savo pačių teikiamas paslaugas, kaip nurodyta paslaugų kokybės standartuose. Geležinkelio įmonės savo interneto svetainėje ne vėliau kaip 2023 m. birželio 30 d., o vėliau - kas dvejus metus skelbia savo paslaugų kokybės rezultatų ataskaitą. Šios ataskaitos taip pat turi būti paskelbtos Europos Sąjungos geležinkelių agentūros interneto svetainėje.

3. Stoties valdytojai nustato paslaugų kokybės standartus remdamiesi atitinkamais III priede išvardytais elementais. Jie stebi savo veiklos rezultatus vadovaudamiesi tais standartais, o gavę nacionalinių valdžios institucijų prašymą suteikia joms galimybę susipažinti su informacija apie veiklos rezultatus.

VII skyrius

Informavimas ir vykdymas

30 straipsnis

Keleivių informavimas apie jų teises

1. Geležinkelio įmonės, stoties valdytojai, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai, parduodami kelionių geležinkeliu bilietus, informuoja keleivius apie jų teises ir pareigas pagal šį reglamentą. Siekdami laikytis šio informavimo reikalavimo, jie gali naudoti jiems pateiktą šio reglamento nuostatų santrauką, kurią visomis oficialiomis Sąjungos kalbomis parengia Komisija. Jie pateikia tą informaciją spausdintine arba elektronine forma ar kitomis priemonėmis, įskaitant Direktyvos (ES) 2019/882 ir Reglamento (ES) Nr. 1300/2014 nuostatas atitinkančias prieinamas formas. Jie nurodo, kur tokią informaciją galima gauti atšaukimo, praleisto persėdimo ar ilgo vėlavimo atveju.

2. Geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai stotyje, traukinyje ir savo interneto svetainėje tinkamu būdu, įskaitant Direktyvos (ES) 2019/882 ir Reglamento (ES) Nr. 1300/2014 nuostatas atitinkančias prieinamas formas, informuoja keleivius apie jų teises bei pareigas pagal šį reglamentą ir valstybių narių pagal 31 straipsnį paskirtos įstaigos ar įstaigų kontaktinius duomenis.

31 straipsnis

Nacionalinių vykdymo užtikrinimo įstaigų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria įstaigą ar įstaigas, atsakingas už šio reglamento vykdymo užtikrinimą. Kiekviena įstaiga imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų gerbiamos keleivių teisės.
2. Kiekvienos įstaigos organizacinė struktūra, finansavimo sprendimai, teisinė struktūra ir sprendimų priėmimo procesas yra nepriklausomi nuo infrastruktūros valdytojų, mokesčių surinkimo įstaigų, pajėgumų paskirstymo įstaigų ar geležinkelio įmonių.
3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie įstaigą ar įstaigas, paskirtas pagal šį straipsnį, ir apie jos ar jų atitinkamas pareigas. Komisija ir paskirtos įstaigos šią informaciją skelbia savo interneto svetainėse.

4. Šiame skyriuje nustatytos vykdymo užtikrinimo pareigos, susijusios su geležinkelio įmonėmis, stoties valdytojais ir infrastruktūros valdytojais, netaikomos Kiprui ir Maltai, kol jų atitinkamose teritorijose nėra geležinkelio sistemos, o geležinkelio įmonių atžvilgiu – kol Kipro ar Maltos pagal 2 straipsnio 1 dalį paskirta licencijas išduodanti institucija neišdavė licencijos.

32 straipsnis

Vykdyto užtikrinimo uždaviniai

1. Nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos įdėmiai stebi, kaip laikomasi šio reglamento, įskaitant reglamentus (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014, tiek, kiek šie reglamentai yra nurodyti šiame reglamente, ir imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų saugomos keleivių teisės.
2. 1 dalies tikslu geležinkelio įmonės, stoties valdytojai ir infrastruktūros valdytojai, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai, nacionalinėms vykdymo užtikrinimo įstaigoms pateikus prašymą, nepagrįstai nedelsiant ir bet kokių atveju per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo pateikia toms įstaigoms aktualius dokumentus ir informaciją. Sudėtingais atvejais nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga gali pratęsti šį laikotarpį ne ilgiau kaip trims mėnesiams nuo prašymo gavimo dienos. Vykdydamos savo funkcijas nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos atsižvelgia į informaciją, kurią joms pateikė pagal 33 straipsnį skundams nagrinėti paskirta įstaiga, jei tai yra ne ta pati įstaiga. Remdamosi tokios įstaigos perduotais individualiais skundais, jos taip pat gali spręsti dėl vykdymo užtikrinimo priemonių.

3. Kas dvejus metus, ne vėliau kaip kitų metų kalendorinių metų birželio mėn. 30 d. nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos paskelbia ataskaitas su savo veiklos statistiniais duomenimis, įskaitant taikytas sankcijas. Šios ataskaitos turi būti pateikiamos Europos Sąjungos geležinkelių agentūros interneto svetainėje.
4. Geležinkelio įmonės savo kontaktinius duomenis pateikia valstybės narės, kurioje vykdo veiklą, nacionalinei (-ėms) vykdymo užtikrinimo įstaigai (-oms).

33 straipsnis

Skundų nagrinėjimas nacionalinėse vykdymo užtikrinimo įstaigose ir kitose įstaigose

1. Nedarant poveikio vartotojų teisėms ginti savo teises alternatyviomis priemonėmis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/11/ES¹ negavęs palankaus sprendimo dėl skundo, pateikto geležinkelio įmonei ar stoties valdytojui pagal 28 straipsnį, keleivis gali per tris mėnesius nuo informacijos apie pirminio skundo atmetimą gavimo dienos pateikti skundą nacionalinei vykdymo užtikrinimo įstaigai ar bet kuriai kitai pagal šio straipsnio 2 dalį paskirtai įstaigai. Jei per tris mėnesius nuo pirminio skundo pateikimo dienos keleivis negauna atsakymo, jis turi teisę pateikti skundą nacionalinei vykdymo užtikrinimo įstaigai ar bet kuriai kitai pagal 2 dalį paskirtai įstaigai. Prireikus, ta įstaiga informuoja skundo pateikėją apie jo teisę pateikti skundą alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigoms, siekiant apginti asmenines savo teises.

¹ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 63).

2. Skundus dėl šio reglamento įtariamų pažeidimų keleiviai gali pateikti nacionalinei vykdymo užtikrinimo įstaigai arba bet kuriai kitai valstybės narės tuo tikslu paskirtai įstaigai.
3. Per dvi savaites nuo skundo gavimo dienos nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga ar bet kuri kita pagal 2 dalį paskirta įstaiga patvirtina jį gavusi. Skundų nagrinėjimo procedūra trunka ne ilgiau kaip tris mėnesius nuo skundo bylos parengimo dienos. Jei atvejis sudėtingas, ta įstaiga gali tą laikotarpį pratęsti iki šešių mėnesių. Tokiu atveju ji informuoja keleivį apie tokio pratęsimo priežastis ir laiką, kurio, kaip tikimasi, reikės procedūrai užbaigti. Ilgiau nei šešis mėnesius gali būti nagrinėjami tik su teismo procesais susiję atvejai. Jei ta įstaiga yra ir alternatyvaus ginčų sprendimo įstaiga, kaip tai suprantama Direktyvoje 2013/11/ES, taikomi toje direktyvoje nustatyti terminai.

Skundų nagrinėjimo procedūra turi būti prieinama neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims.

4. Keleivių skundus dėl incidentų, susijusių su geležinkelio įmone, nagrinėja tai įmonei leidimą išdavusios valstybės narės nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga ar bet kuri kita pagal 2 dalį paskirta įstaiga.

5. Jei skundas susijęs su įtariamais stoties arba infrastruktūros valdytojų padarytais pažeidimais, skundą nagrinėja valstybės narės, kurios teritorijoje įvyko incidentas, nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga ar bet kuri kita pagal 2 dalį paskirta įstaiga.
6. Bendradarbiaudamos pagal 34 straipsnį, nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos dėl pateisinamų priežasčių, ypač dėl kalbos ar gyvenamosios vietos, gali nukrypti nuo šio straipsnio 4 arba 5 dalies arba jų abiejų, jei tai naudinga keleiviams.

34 straipsnis

Nacionalinių vykdymo užtikrinimo įstaigų keitimasis informacija ir tarpvalstybinis bendradarbiavimas

1. Jei pagal 31 ir 33 straipsnius yra paskirtos skirtingos įstaigos, pagal Reglamentą (ES) 2016/679 sukuriama informacijos teikimo mechanizmai siekiant užtikrinti tų įstaigų keitimąsi informacija, kad nacionalinei vykdymo užtikrinimo įstaigai būtų padedama atlikti jai paskirtas priežiūros ir vykdymo užtikrinimo užduotis, o pagal 33 straipsnį paskirta skundų nagrinėjimo įstaiga galėtų rinkti individualiems skundams nagrinėti būtiną informaciją.

2. Nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos koordinavimo tikslais keičiasi informacija apie savo darbą ir sprendimų priėmimo principus bei praktiką. Komisija joms padeda vykdyti tą užduotį.
3. Sudėtingais atvejais, pavyzdžiui, atvejais, susijusiais su keliais skundais arba keliais operatoriais, tarpvalstybine kelione ar incidentais kitos valstybės narės nei valstybė narė, kuri išdavė įmonei licenciją, teritorijoje, ypač kai nėra aišku, kuri nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga yra kompetentinga, arba kai tai palengvintų arba paspartintų skundo nagrinėjimą, nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos bendradarbiauja, kad nustatytų vadovaujančią įstaigą, kuri vykdys keleiviams skirto vieno kontaktinio centro funkcijas. Visos susijusios nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos bendradarbiauja, kad būtų palengvintas skundo nagrinėjimas, be kita ko, dalijasi informacija, padeda išversti dokumentus ir teikia informaciją apie incidentų aplinkybes. Keleiviai informuojami apie tai, kuri įstaiga atlieka vadovaujančios įstaigos funkcijas.

VIII skyrius

Baigiamosios nuostatos

35 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės praneša apie tas taisykles ir priemones Komisijai ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.
2. Bendradarbiaudama pagal 34 straipsnį, nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga, kuri yra kompetentinga 33 straipsnio 4 ar 5 dalies tikslais, gavusi skundą nagrinėjančios nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos prašymą, tiria tos įstaigos nurodytą šio reglamento pažeidimą ir prireikus taiko sankcijas.

36 straipsnis
Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 37 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas, dėl:

- a) 15 straipsnio 2 dalyje nustatytos finansinės sumos koregavimo siekiant atsižvelgti į ES masto suderinto vartotojų kainų indekso, išskyrus energiją ir neperdirbtus maisto produktus, kuri skelbia Komisija (Eurostatas), pokyčius;
- b) I priedo keitimo siekiant atsižvelgti į Vienodųjų tarptautinio keleivių ir bagažo vežimo geležinkeliais sutarties taisyklių (CIV), nustatytų Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties (COTIF) A priede, pakeitimus.

37 straipsnis
Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 36 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo ... [šio reglamento įsigaliojimo data]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 36 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 36 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

38 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

39 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip ... [penkeri metai po šio reglamento priėmimo] Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ir rezultatų ataskaitą.

Ataskaita grindžiama pagal šį reglamentą pateiktina informacija. Prireikus prie ataskaitos pridedami atitinkami pasiūlymai.

40 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 panaikinamas nuo ... [24 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

41 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo ... [24 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Tačiau 6 straipsnio 4 dalis taikoma nuo ... [48 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

I PRIEDAS

IŠTRAUKA IŠ VIENODŪJŲ TARPTAUTINIO KELEIVIŲ IR BAGAŽO VEŽIMO GELEŽINKELIAIS SUTARTIES TAISYKLIŲ (CIV)

1980 m. gegužės 9 d. Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties (COTIF),
pakeistos Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties pakeitimo
1999 m. birželio 3 d. protokolu, A priedas

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiose Vienodosiose taisyklėse:

- a) vežėjas – sutartyje nurodytas vežėjas, su kuriuo keleivis yra sudaręs vežimo sutartį pagal šias Vienodąsias taisykles, arba vėlesnis vežėjas, kuris yra atsakingas pagal šią sutartį;

- b) pavaduojantis vežėjas – vežėjas, kuris su keleiviu nėra sudaręs vežimo sutarties, tačiau kuris a punkte nurodytam vežėjui yra pavedęs visiškai ar iš dalies atlikti vežimą geležinkeliu;
- c) Bendrosios vežimo sąlygos – vežėjo sąlygos, įtvirtintos bendrosiomis sąlygomis arba kiekvienoje valstybėje narėje galiojančiais tarifais, kurios sudarius vežimo sutartį tapo vežimo sutarties sudedamąja dalimi;
- d) transporto priemonė – motorinė transporto priemonė arba priekaba keleiviams vežti.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VEŽIMO SUTARTIES SUDARYMAS IR VYKDYMAS

6 straipsnis

Vežimo sutartis

1. Pagal vežimo sutartį vežėjas įsipareigoja vežti keleivį bei prireikus bagažą ir transporto priemones į paskirties vietą bei pristatyti bagažą ir transporto priemones į paskirties vietą.

2. Vežimo sutartis turi būti patvirtinta vienu ar daugiau keleiviui išduotų bilietų. Tačiau pagal 9 straipsnį tai, kad bilieto nėra, jis neatitinka reikalavimų arba buvo pamestas, neturi įtakos sutarties buvimui ar galiojimui; sutartis ir toliau taikoma atsižvelgiant į šias Vienodąsias taisykles.
3. Bilietas yra *prima facie* įrodymas, kad vežimo sutartis buvo sudaryta, bei sutarties turinio *prima facie* įrodymas.

7 straipsnis

Bilietas

1. Bendrosiose vežimo sąlygose nustatoma bilietų forma ir turinys, taip pat kalba ir ženklai, kurie turi būti naudojami juos spausdinant ir išrašant.
2. Į bilietą turi būti įrašoma ši informacija, ja neapsiribojant:
 - a) vežėjas arba vežėjai;
 - b) nuoroda, kad vežimas, nepaisant jokių prieštaraujančių išlygų, atliekamas pagal šias Vienodąsias taisykles; tai galima nurodyti naudojant akronimą CIV;
 - c) kitos nuorodos, būtinos siekiant įrodyti vežimo sutarties turinį ir tai, kad ji buvo sudaryta, bei leidžiantys keleiviui pasinaudoti savo teisėmis pagal šią sutartį.

3. Įsigydamas bilietą keleivis privalo įsitikinti, kad jis išduotas pagal jo nurodymus.
4. Bilietas gali būti perduodamas kitam asmeniui, jeigu jis nebuvo išrašytas keleivio vardu ir jeigu reisas dar neprasidėjo.
5. Bilietas gali būti išduodamas naudojant elektroninių duomenų, kuriuos galima paversti įskaitomais rašytiniais simboliais, registravimo formą. Duomenų registravimui ir tvarkymui naudojamos procedūros turi būti funkciškai lygiavertės, pirmiausia bilieto, kurį sudaro tie duomenys, įrodomosios vertės požiūriu.

8 straipsnis

Vežimo mokesčio mokėjimas ir grąžinimas

1. Jei keleivis ir vežėjas nesusitarė kitaip, vežimo mokestis mokamas iš anksto.
2. Bendrosiose vežimo sąlygose nustatoma, kokiomis sąlygomis vežimo mokestis yra grąžinamas.

9 straipsnis

Teisė būti vežamam. Atsisakymas vežti

1. Keleivis nuo reiso pradžios turi turėti galiojantį bilietą ir jį pateikti bilietų tikrinimo metu. Bendrosiose vežimo sąlygose galima numatyti:
 - a) kad keleivis, kuris nepateikė galiojančio bilieto, turi sumokėti ne tik vežimo mokestį, bet ir priemoką;
 - b) kad keleiviui, kuris atsisako mokėti vežimo mokestį arba priemoką to reikalaujant, galima būtų uždrausti tęsti kelionę;
 - c) ar priemoka gali būti grąžinama ir kokiomis sąlygomis.
2. Bendrosiose vežimo sąlygose galima numatyti, kad keleivius, kurie:
 - a) kelia pavojų vykdomų operacijų saugumui ir geram atlikimui arba kitų keleivių saugumui;
 - b) netoleruotinai sukelia nepatogumų kitiems keleiviams,

atsisakoma vežti arba jiems draudžiama tęsti kelionę, ir kad tokie asmenys neturi teisės susigrąžinti vežimo mokesčio arba mokesčio už registruoto bagažo vežimą, kurį jie sumokėjo.

10 straipsnis

Administracinių formalumų atlikimas

Keleivis turi laikytis formalumų, kuriuos nustato muitinės ar kitos administracinės institucijos.

11 straipsnis

Traukinių atšaukimas ir vėlavimas. Praleisti persėdimai

Vežėjas prireikus turi ant bilieto patvirtinti, kad traukinys buvo atšauktas arba buvo praleistas persėdimas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
RANKINIO BAGAŽO, GYVŪNŲ, REGISTRUOTO BAGAŽO IR
TRANSPORTO PRIEMONIŲ VEŽIMAS

I skyrius

Bendrosios nuostatos

12 straipsnis

Priimtini daiktai ir gyvūnai

1. Pagal Bendrąsias vežimo sąlygas keleivis gali pasiimti daiktus, kuriuos galima lengvai prižiūrėti (rankinį bagažą), ir taip pat gyvus gyvūnus. Be to, pagal Bendrųjų vežimo sąlygų specialias nuostatas keleivis gali pasiimti griozdiškus daiktus. Daiktų ir gyvūnų, kurie galėtų trukdyti keleiviams, kelti jiems nepatogumus arba padaryti žalos, negalima pasiimti kaip rankinio bagažo.
2. Keleivis pagal Bendrąsias vežimo sąlygas gali siųsti daiktus ir gyvūnus kaip registruotą bagažą.

3. Vežėjas, veždamas keleivius, gali leisti vežti transporto priemonės pagal Bendrųjų vežimo sąlygų specialias nuostatas.
4. Vežant pavojingus krovinius kaip rankinį bagažą, registruotą bagažą bei vežant juos transporto priemonėse ar priemonėmis, kurios pagal šią antraštinę dalį yra vežamos geležinkeliu, reikia laikytis reglamento dėl pavojingų krovinių vežimo geležinkeliais (RID).

13 straipsnis

Tikrinimas

1. Jeigu yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad vežimo sąlygų nebuvo laikomasi, vežėjas turi teisę patikrinti, ar vežami daiktai (rankinis bagažas, registruotas bagažas, transporto priemonės, įskaitant jų krovinį) ir gyvūnai atitinka vežimo sąlygas, išskyrus atvejus, kai pagal valstybės, kurioje būtų vykdomas tikrinimas, įstatymus ir taisykles tai yra draudžiama. Keleivis turi būti pakviestas dalyvauti tikrinime. Jeigu jis nepasirodo arba su juo neįmanoma susisiekti, vežėjas turi reikalauti, kad dalyvautų du nepriklausomi liudytojai.
2. Jeigu nustatoma, kad vežimo sąlygų nebuvo laikomasi, vežėjas gali reikalauti, kad keleivis sumokėtų dėl tikrinimo patirtas išlaidas.

14 straipsnis

Administracinių formalumų atlikimas

Keleivis turi laikytis formalumų, kuriuos nustato muitinės ar kitos administracinės institucijos, kai, jį vežant, jis turi vežamų daiktų (rankinį bagažą, registruotą bagažą, transporto priemones, įskaitant jų krovinį) ar gyvūnų. Jis dalyvauja tikrinant šiuos daiktus, jeigu kiekvienos valstybės įstatymuose ir taisyklėse nėra numatyta kitaip.

II skyrius

Rankinis bagažas ir gyvūnai

15 straipsnis

Priežiūra

Prižiūrėti rankinį bagažą ir gyvūnus, kuriuos keleivis pasiėmė, yra jo atsakomybė.

III skyrius

Registruotas bagažas

16 straipsnis

Registruoto bagažo siuntimas

1. Su registruoto bagažo siuntimu susiję sutartiniai įsipareigojimai turi būti nustatyti bagažo registravimo kvite, kuris išduodamas keleiviui.
2. Pagal 22 straipsnį tai, kad bagažo registravimo kvito nėra, jis neatitinka reikalavimų arba buvo pamestas, neturi įtakos susitarimų, susijusių su registruoto bagažo siuntimu, buvimui ar galiojimui; šie susitarimai ir toliau taikomi atsižvelgiant į šias Vienodąsias taisykles.
3. Bagažo registravimo kvitas yra *prima facie* įrodymas, kad bagažas buvo registruotas, ir jo vežimo sąlygų *prima facie* įrodymas.
4. Jei neįrodyta kitaip, laikoma, kad, vežėjui perėmus registruotą bagažą, jis buvo geros būklės, ir kad bagažo vienetų skaičius ir masė atitiko bagažo registravimo kvito įrašus.

17 straipsnis
Bagažo registravimo kvitas

1. Bendrosiose vežimo sąlygose nustatoma bagažo registravimo kvito forma ir turinys, taip pat kalba ir ženklai, kurie turi būti naudojami jį spausdinant ir išrašant. 7 straipsnio 5 dalis taikoma *mutatis mutandis*.
2. Į bagažo registravimo kvitą turi būti įrašoma ši informacija, ja neapsiribojant:
 - a) vežėjas arba vežėjai;
 - b) nuoroda, kad vežimas, nepaisant jokių prieštaraujančių išlygų, atliekamas pagal šias Vienodąsias taisykles; tai galima nurodyti naudojant akronimą CIV;
 - c) kitos nuorodos, būtinos siekiant įrodyti sutartinius įsipareigojimus, susijusius su registruoto bagažo siuntimu, bei leidžiančios keleiviui pasinaudoti savo teisėmis pagal vežimo sutartį.
3. Gaudamas bagažo registravimo kvitą keleivis privalo įsitikinti, kad jis išduotas pagal jo nurodymus.

18 straipsnis
Registravimas ir vežimas

1. Jei Bendrosiose vežimo sąlygose nenumatyta kitaip, bagažas registruojamas tik pateikus bilietą, galiojantį bent iki bagažo paskirties vietos. Kitais atžvilgiais bagažas registruojamas pagal siuntimo vietoje galiojančias taisykles.
2. Jeigu Bendrosiose vežimo sąlygose numatoma, kad bagažą galima leisti vežti nepateikus bilieto, šių Vienodųjų taisyklių nuostatos, nustatančios su keleivio registruotu bagažu susijusias keleivio teises ir pareigas, taikomos registruoto bagažo siuntėjui *mutatis mutandis*.
3. Vežėjas gali siųsti registruotą bagažą kitu traukiniu ar kitos rūšies transportu ir kitu maršrutu, negu keleivio naudojamas maršrutas.

19 straipsnis
Registruoto bagažo vežimo mokesčių mokėjimas

Jei keleivis ir vežėjas nesutarė kitaip, registruoto bagažo vežimo mokesčiai mokami registravimo metu.

20 straipsnis
Registruoto bagažo žymėjimas

Ant kiekvieno bagažo vieneto gerai matomoje vietoje keleivis privalo pakankamai patvariai ir įskaitomai nurodyti:

- a) savo vardą, pavardę ir adresą;
- b) paskirties vietą.

21 straipsnis
Teisė disponuoti registruotu bagažu

1. Jei aplinkybės leidžia ir jei taip nepažeidžiami muitinės ar kitų administracinės valdžios institucijų reikalavimai, keleivis gali reikalauti, kad bagažas būtų grąžintas siuntimo paskirties vietoje pateikus bagažo registravimo kvitą ir, jei to reikalaujama Bendrosiose vežimo sąlygose, bilietą.
2. Bendrosiose vežimo sąlygose gali būti kitų nuostatų dėl teisės disponuoti registruotu bagažu, visų pirma dėl paskirties vietos pakeitimų ir galimų finansinių pasekmių keleiviui.

22 straipsnis

Išdavimas

1. Registruotas bagažas išduodamas pateikus bagažo registravimo kvitą ir tam tikrais atvejais sumokėjus priklausančias sumas už siuntimą.

Vežėjas neprivalo, bet turi teisę patikrinti, ar kvito turėtojas turi teisę atsiimti bagažą.

2. Bagažo išdavimas prilygsta jo išdavimui bagažo registravimo kvito turėtojui, jei pagal paskirties vietoje galiojančius nurodymus:

- a) bagažas buvo perduotas muitinei ar įvežimo mokesčių tarnyboms jų patalpose ar sandėliuose, kai jie nėra vežėjo priežiūroje;

- b) gyvi gyvūnai buvo perduoti trečiosioms šalims.

3. Bagažo registravimo kvito turėtojas gali reikalauti, kad bagažas būtų išduotas paskirties vietoje praėjus sutartam laikui ir tam tikrais atvejais – laikui, kurio reikia muitinės ir kitų administracinės valdžios institucijų operacijoms atlikti.

4. Nepateikus bagažo registravimo kvito, vežėjas privalo išduoti bagažą tik tam asmeniui, kuris įrodo turįs į jį teisę; jei pateiktas įrodymas pasirodo nepakankamas, vežėjas gali reikalauti užstato.
5. Bagažas išduodamas registravimo metu nurodytoje paskirties vietoje.
6. Bagažo registravimo kvito turėtojas, kuriam bagažas nebuvo išduotas, gali reikalauti, kad kvite būtų patvirtinta diena ir laikas, kada jis prašė išduoti bagažą pagal 3 dalį.
7. Teisę į bagažą turintis asmuo gali atsisakyti priimti bagažą, jei vežėjas nevykdo jo prašymo atlikti registruoto bagažo patikrinimą, kad būtų nustatyta įtariama žala.
8. Visais kitais atvejais bagažas išduodamas laikantis paskirties vietoje galiojančių nurodymų.

IV skyrius

Transporto priemonės

23 straipsnis

Vežimo sąlygos

Bendrųjų vežimo sąlygų specialiose nuostatose, reglamentuojančiose transporto priemonių vežimą, visų pirma nurodomos priėmimo vežti, registravimo, pakrovimo ir vežimo, iškrovimo ir išdavimo sąlygos bei keleivio pareigos.

24 straipsnis

Vežimo kvitas

1. Su transporto priemonių vežimu susijusios sutartinės pareigos turi būti nustatytos vežimo kvite, kuris išduodamas keleiviui. Vežimo kvitas gali būti keleivio bilietao dalis.
2. Bendrųjų vežimo sąlygų specialiose nuostatose, reglamentuojančiose transporto priemonių vežimą, nustatoma vežimo kvito forma ir turinys, taip pat kalba ir ženklai, kurie turi būti naudojami jį spausdinant ir išrašant. 7 straipsnio 5 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

3. Į vežimo kvitą turi būti įrašoma ši informacija, ja neapsiribojant:
- a) vežėjas arba vežėjai;
 - b) nuoroda, kad vežimas, nepaisant jokių prieštaraujančių išlygų, atliekamas pagal šias Vienodąsias taisykles; tai galima nurodyti naudojant akronimą CIV;
 - c) kitos nuorodos, būtinos įrodant su transporto priemonių vežimu susijusius sutartinius įsipareigojimus, pagal kuriuos keleivis gali reikalauti pripažinti jo teises pagal vežimo sutartį.
4. Gavęs vežimo kvitą, keleivis privalo įsitikinti, kad jis buvo išrašytas pagal jo nurodymus.

25 straipsnis

Taikoma teisė

Atsižvelgiant į šio skyriaus nuostatas transporto priemonėms taikomos su bagažo vežimu susijusios III skyriaus nuostatos.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

VEŽĖJO ATSAKOMYBĖ

I skyrius

Atsakomybė keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju

26 straipsnis

Atsakomybės pagrindas

1. Vežėjas atsako už nuostolius arba žalą, atsiradusius dėl keleivio mirties, kūno sužalojimo ar kitos fizinės ar psichinės žalos, kuriuos sukėlė su geležinkelio veikimu susijusi avarija, įvykusi tuo metu, kai keleivis buvo geležinkelio transporto priemonėje, į ją lipo ar iš jos išlipo, neatsižvelgiant į tai, kokia geležinkelio infrastruktūra naudojama.
2. Vežėjas atleidžiamas nuo šios atsakomybės,
 - a) jei avariją sukėlė su geležinkelio veikimu nesusijusios aplinkybės ir vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo tų aplinkybių išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms;

- b) tokiu laipsniu, kiek avarija įvyko dėl keleivio kaltės;
 - c) jei avariją sukėlė trečiosios šalies elgesys ir vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo tokio elgesio išvengti ir užkirsti kelio jo pasekmėms; tą pačią geležinkelio infrastruktūrą naudojanti kita įmonė nelaikoma trečiaja šalimi; tai neturi įtakos atgręžtinio reikalavimo teisei.
3. Jei įvykį sukėlė trečiojo asmens elgesys ir jei nepaisant to vežėjas nėra visiškai atleidžiamas nuo atsakomybės pagal 2 dalies c punktą, jis yra visiškai atsakingas pagal šias Vienodąsias taisykles, nepažeidžiant atgręžtinio reikalavimo teisių, kurias vežėjas gali panaudoti prieš trečiąją šalį.
4. Šios Vienodosios taisyklės neturi poveikio atsakomybei, kuri gali tekti vežėjui 1 dalyje nenumatytais atvejais.
5. Jei viena vežimo sutartimi reglamentuojamą vežimą vykdo keli vežėjai vienas po kito, už keleivių mirtį ir kūno sužalojimą atsako vežėjas, pagal vežimo sutartį privalėjęs teikti vežimo, kurio metu įvyko avarija, paslaugą. Kai šią paslaugą teikia ne vežėjas, o jį pavaduojantis vežėjas, abu vežėjai bendrai atsako pagal šias Vienodąsias taisykles.

27 straipsnis

Nuostolių atlyginimas mirties atveju

1. Keleivio mirties atveju atlyginami šie nuostoliai:
 - a) visos po mirties būtinos išlaidos, visų pirma kūno transportavimo ir laidotuvių išlaidos;
 - b) jei mirtis ištinka ne iš karto – 28 straipsnyje numatyti nuostoliai.
2. Jei dėl keleivio mirties asmenys, kuriuos jis turėjo arba būtų turėjęs teisinę pareigą išlaikyti, netenka paramos, šie nuostoliai tokiems asmenims taip pat kompensuojami. Asmenų, kuriuos keleivis išlaikė neturėdamas teisinės pareigos tai daryti, teisės iškelti ieškinį dėl nuostolių atlyginimo reglamentuoja nacionalinė teisė.

28 straipsnis

Nuostolių atlyginimas kūno sužalojimo atveju

Kūno sužalojimo ar kitos fizinės ar psichinės žalos keleiviui atveju atlyginami šie nuostoliai:

- a) visos būtinos išlaidos, visų pirma gydymo ir transportavimo išlaidos;
- b) finansiniai nuostoliai, patirti dėl visiško ar dalinio nedarbingumo arba dėl padidėjusių poreikių.

29 straipsnis

Kompensacija už kitą fizinę žalą

Nacionalinėje teisėje turi būti nustatyta, ar vežėjas privalo atlyginti nuostolius už kitokį, nei numatyta 27 ir 28 straipsniuose, kūno sužalojimą ir koku laipsniu.

30 straipsnis

Nuostolių atlyginimo forma ir suma mirties ir kūno sužalojimo atveju

1. Nuostoliai pagal 27 straipsnio 2 dalį ir 28 straipsnio b punktą privalo būti atlyginami vienkartinė išmoka. Tačiau jei pagal nacionalinę teisę leidžiama mokėti anuitetą, nuostoliai atlyginami šia forma, jei to prašo sužalotas keleivis arba 27 straipsnio 2 dalyje minėti teisę į nuostolių atlyginimą turintys asmenys.
2. Pagal 1 dalį atlyginamų nuostolių suma nustatoma pagal nacionalinę teisę. Tačiau Vienodųjų taisyklių tikslais nustatoma vienkartinės išmokos arba ją atitinkančio metinio anuiteto viršutinė riba vienam keleiviui – 175 000 apskaitos vienetų, kai nacionalinėje teisėje numatyta mažesnė už šią sumą viršutinė riba.

31 straipsnis

Kitos transporto rūšys

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, su vežėjo atsakomybe keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju susijusios nuostatos netaikomos tuo atveju, kai žala atsiranda vežimo metu, kuris pagal vežimo sutartį nebuvo vežimas geležinkeliu.

2. Tačiau kai geležinkelio transporto priemonės keliamos keltu, su atsakomybe keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju susijusios nuostatos taikomos tada, kai 26 straipsnio 1 dalyje ir 33 straipsnio 1 dalyje minėti žala atsiranda dėl su geležinkelio veikimu susijusio įvykio, įvykusio tuo metu, kai keleivis buvo minėtoje geležinkelio transporto priemonėje, į ją lipo ar iš jos išlipo.
3. Kai dėl išskirtinių aplinkybių geležinkelio veikimas laikinai sustabdomas ir keleiviai vežami kitos rūšies transportu, vežėjas atsako pagal šias Vienodąsias taisykles.

II skyrius

Atsakomybė tvarkaraščio nesilaikymo atveju

32 straipsnis

Atsakomybė traukinių atšaukimo, vėlavimo arba praleisto persėdimo atveju

1. Vežėjas yra atsakingas už nuostolius ar žalą, kurią keleivis patiria, nes dėl traukinio atšaukimo, vėlavimo arba praleisto persėdimo jis negali toliau keliauti reisą tą pačią dieną arba esamomis aplinkybėmis iš jo negali būti pagrįstai reikalaujama tęsti kelionę tą pačią dieną. Nuostolius sudaro pagrįstos apgyvendinimo išlaidos ir pagrįstos informuojant keleivio laukiančius asmenis patirtos išlaidos.

2. Vežėjas atleidžiamas nuo atsakomybės, kai traukinių atšaukimo, vėlavimo arba praleisto persėdimo priežastis yra viena iš šių priežasčių:
- a) su geležinkelio veikimu nesusijusios aplinkybės, kurių vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms;
 - b) keleivio kalte arba
 - c) trečiosios šalies elgesys, kurio vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jo pasekmėms; tą pačią geležinkelio infrastruktūrą naudojanti kita įmonė nelaikoma trečiaja šalimi; tai neturi įtakos atgręžtinio reikalavimo teisei.
3. Nacionalinėje teisėje turi būti nustatyta, ar vežėjas privalo atlyginti 1 dalyje nenumatytus nuostolius ir kokių laipsniu. Ši nuostata nedaro poveikio 44 straipsniui.

III skyrius

Atsakomybė už rankinį bagažą, gyvūnus, registruotą bagažą ir transporto priemones

1 SKIRSNIS

RANKINIS BAGAŽAS IR GYVŪNAI

33 straipsnis

Atsakomybė

1. Keleivių mirties ar kūno sužalojimo atveju vežėjas taip pat atsako už nuostolius ar žalą, atsiradusią dėl visiško ar dalinio daiktų, kuriuos keleivis dėvėjo arba vežėsi kaip rankinį bagažą, praradimą ar sugadinimą; tai taip pat taikoma gyvūnams, kuriuos keleivis vežėsi kartu. 26 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

2. Kitais atvejais vežėjas neatsako už visišką ar dalinį daiktų, rankinio bagažo ar gyvūnų praradimą ar jiems padarytą žalą, už kurių priežiūrą yra atsakingas keleivis pagal 15 straipsnį, jei praradimo ar žalos priežastis nėra vežėjo kaltė. IV antraštinės dalies kiti straipsniai, išskyrus 51 straipsnį, ir VI antraštinė dalis šiuo atveju netaikoma.

34 straipsnis

Nuostolių atlyginimo riba daiktų praradimo arba sugadinimo atveju

Kai vežėjas yra atsakingas pagal 33 straipsnio 1 dalį, jis privalo sumokėti kompensaciją, kuri negali būti didesnė kaip 1 400 apskaitos vienetų vienam keleiviui.

35 straipsnis

Atsakomybės netaikymas

Vežėjas neatsako už keleiviui padarytus nuostolius ar žalą tuo atveju, kai keleivis neįvykdo muitinės ar kitų administracinio valdymo institucijų reikalaujamų formalumų.

2 SKIRSNIS

REGISTRUOTAS BAGAŽAS

36 straipsnis

Atsakomybės pagrindas

1. Vežėjas atsako už nuostolius ar žalą, atsiradusią dėl visiško ar dalinio registruoto bagažo praradimo ar sugadinimo laikotarpiu nuo momento, kai bagažą perėmė vežėjas, iki išdavimo momento, taip pat dėl pavėluoto išdavimo.
2. Vežėjas atleidžiamas nuo atsakomybės tokiu laipsniu, koku nuostoliai ar žala atsirado arba išdavimas vėlavo dėl keleivio kaltės; dėl keleivio nurodymo, bet ne dėl vežėjo kaltės; dėl registruoto bagažo vidinio defekto arba dėl aplinkybių, kurių vežėjas negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms.
3. Vežėjas atleidžiamas nuo šios atsakomybės tokiu laipsniu, koku nuostoliai ar žala atsiranda dėl ypatingo pavojaus, kurį kelia viena ar kelios šios aplinkybės:
 - a) pakuotės nebuvimas ar netinkamumas;
 - b) ypatingas bagažo pobūdis;

- c) vežimui nepriimtinių daiktų bagažo siuntimas.

37 straipsnis

Įrodinėjimo pareiga

1. Pareigą įrodyti, kad bagažas prarastas, sugadintas arba buvo vėluojama jį išduoti dėl vienos iš 36 straipsnio 2 dalyje nurodytos priežasties, turi vežėjas.
2. Kai vežėjas nustato, kad atsižvelgus į aplinkybes konkrečiu atveju žala galėjo atsirasti dėl kurio nors ar keleto 36 straipsnio 3 dalyje nurodytų rizikos aplinkybių, laikoma, kad ji dėl to ir atsirado. Tačiau į nuostolių ar žalos atlyginimą teisę turintis asmuo turi teisę įrodyti, kad nuostoliai ar žala visiškai arba iš dalies atsirado ne dėl kurio nors iš tų pavojų.

38 straipsnis

Paeiliui vežantys vežėjai

Keli vienas po kito vežimą vykdančios vežėjai. Jei viena vežimo sutartimi reglamentuojamą vežimą vykdo keli vežėjai vienas po kito, kiekvienas vežėjas, perimdamas bagažą su bagažo registravimo kvitu ar transporto priemonę su vežimo kvitu, siųsdami bagažą ar veždami transporto priemones tampa vežimo sutarties šalimi ir vadovaujasi bagažo registravimo kvite arba vežimo kvite nurodytomis sąlygomis bei prisiima su tuo susijusias pareigas. Šiuo atveju kiekvienas vežėjas atsako už vežimą visu maršrutu iki išdavimo.

39 straipsnis

Pavaduojantis vežėjas

1. Vežėjas yra atsakingas už visą vežimą ir tuo atveju, kai jis visiškai ar iš dalies paveda vykdyti vežimą pavaduojančiam vežėjui, nepaisant to, ar jis naudojasi vežimo sutartyje numatyta teise tai daryti.
2. Visos šių Vienodųjų taisyklių nuostatos, kurios reglamentuoja vežėjo atsakomybę, taikomos ir pavaduojančio vežėjo atsakomybei už jo vykdomą vežimą. Tuo atveju, jei darbuotojams ar kitiems asmenims, kurių paslaugomis vykdydamas vežimą naudojasi pavaduojantis vežėjas, iškeliamas ieškinys, taikomi 48 ir 52 straipsniai.

3. Bet koks specialus susitarimas, pagal kurį vežėjas prisiima šiomis Vienodosiomis taisyklėmis nenustatytas pareigas arba atsisako šiomis Vienodosiomis taisyklėmis suteiktų teisių, neturi galios pavaduojančiam vežėjui, kuris jo aiškiai ir raštu nepatvirtino. Nepaisant to, ar pavaduojantis vežėjas patvirtino tokį specialų susitarimą, vežėjui ir toliau yra privalomos pagal jį atsirandančios pareigos ir teisių atsisakymas.
4. Tais atvejais ir tokiu laipsniu, kuriuo atsakomybę turi tiek vežėjas, tiek pavaduojantis vežėjas, jie atsako solidariai.
5. Kompensacijos, kurią turi išmokėti vežėjas, pavaduojantis vežėjas ir jų darbuotojai bei kiti asmenys, kurių paslaugomis jie naudojami vykdydami vežimą, bendra suma negali viršyti šiose Vienodosiose taisyklėse nustatytų ribų.
6. Šis straipsnis nedaro poveikio vežėjo ir pavaduojančio vežėjo tarpusavio atgręžtinio reikalavimo teisėms.

40 straipsnis

Nuostolių prezumpcija

1. Teisę į žalos atlyginimą praradus bagažą turintis asmuo, nereikalaujant pateikti daugiau įrodymų, gali laikyti, kad bagažo vienetas yra prarastas, kai jis neišduodamas ar jam neatiduodamas per keturiolika dienų nuo prašymo išduoti bagažą pateikimo pagal 22 straipsnio 3 dalį.

2. Jei prarastu laikomas bagažo vienetas atsiranda per vienerius metus nuo prašymo išduoti bagažą pateikimo, vežėjas privalo pranešti teisę į bagažą turinčiam asmeniui, jei žinomas arba gali būti nustatytas jo adresas.
3. Gavęs 2 dalyje nurodytą pranešimą, per trisdešimt dienų teisę į bagažą turintis asmuo gali pareikalauti jam išduoti tą bagažo vienetą. Tuo atveju jis privalo sumokėti už bagažo vieneto pervežimą iš siuntimo paskirties vietos į išdavimo vietą bei grąžinti gautą kompensaciją, tam tikrais atvejais atskaičius visas įskaičiuotas išlaidas. Nepaisant to, jis išlaiko teisę reikalauti 43 straipsnyje nustatytos kompensacijos už pavėluotą išdavimą.
4. Jei per 3 dalyje nurodytą laikotarpį nepareikalaujama išduoti atsiradusio bagažo vieneto arba jei jis atsiranda praėjus daugiau kaip vieneriems metams nuo prašymo išduoti bagažą pateikimo, vežėjas jį pašalina pagal bagažo vieneto buvimo vietoje galiojančius įstatymus ir nurodymus.

41 straipsnis
Nuostolių kompensavimas

1. Jei registruotas bagažas prarastas visas ar iš dalies, vežėjas privalo, išskyrus visus kitus nuostolių atvejus, sumokėti:
 - a) jei patirtų nuostolių ar žalos suma įrodoma – tai sumai lygią sumą, bet ne didesnę kaip 80 apskaitos vienetų vienam trūkstamam bruto masės kilogramui arba 1 200 apskaitos vienetų vienam bagažo vienetui;
 - b) jei patirtų nuostolių ar žalos suma neįrodoma – iš anksto sutartą kompensaciją, lygią 20 apskaitos vienetų vienam trūkstamam bruto masės kilogramui arba 300 apskaitos vienetų vienam bagažo vienetui.

Kompensavimo už prarasto bagažo kilogramą ar vienetą metodas nustatomas Bendrosiose vežimo sąlygose.

2. Papildomai vežėjas privalo padengti bagažo vežimo mokestį ir kitas sumokėtas sumas, susijusias su prarasto bagažo vieneto vežimu, bei jau sumokėtus maito ir akcizo mokesčius.

42 straipsnis
Žalos kompensavimas

1. Žalos registruotam bagažui atveju vežėjas privalo, išskyrus visus kitus nuostolių atvejus, sumokėti kompensaciją, lygią bagažo vertės sumažėjimui.
2. Kompensacija neturi viršyti:
 - a) jei dėl žalos sumažėjo viso bagažo vertė – sumos, kuri būtų mokama visiško praradimo atveju;
 - b) jei dėl žalos sumažėjo tik bagažo dalies vertė – sumos, kuri būtų mokama tos bagažo dalies praradimo atveju.

43 straipsnis

Kompensacija už pavėlavimą pristatant

1. Pavėlavimo pristatant registruotą bagažą atveju vežėjas turi sumokėti už kiekvieną dvidešimt keturių valandų laikotarpį po to, kai buvo pareikalauta pristatyti bagažo, bet ne daugiau kaip už keturiolika dienų:
 - a) jei teisę į bagažą turintis asmuo įrodo, kad dėl to patyrė nuostolių arba žalos – kompensaciją, lygią nuostolių arba žalos apimčiai, daugiausiai 0,80 apskaitos vieneto už bagažo bruto masės kilogramą arba 14 apskaitos vienetų už pavėluotai pristatyto bagažo vienetą;
 - b) jei teisę bagažą turintis asmuo neįrodo, kad dėl to patyrė nuostolių ar žalos – nuostolių atlyginimą, mokant 0,14 apskaitos vieneto už bagažo bruto masės kilogramą arba 2,80 apskaitos vienetų už pavėluotai pristatyto bagažo vienetą.

Kompensavimo už prarasto bagažo kilogramą ar vienetą metodai nustatomi Bendrosiose vežimo sąlygose.

2. Viso bagažo praradimo atveju 1 dalyje numatyta kompensacija nemokama kaip priedas prie kompensacijos, numatytos 41 straipsnyje.

3. Dalies bagažo praradimo atveju 1 dalyje numatyta kompensacija mokama už neprarastą bagažo dalį.
4. Žalos bagažui atveju, jei ta žala padaryta ne dėl pavėluoto pristatymo, 1 dalyje nurodyta kompensacija tam tikrais atvejais mokama kaip priedas prie kompensacijos, numatytos 42 straipsnyje.
5. Visa kompensacija, numatyta 1 dalyje kartu su mokesčiu pagal 41 ir 42 straipsnius, jokių atveju negali viršyti kompensacijos, kuri būtų mokama viso bagažo praradimo atveju.

3 SKIRSNIS

TRANSPORTO PRIEMONĖS

44 straipsnis

Kompensacija už vėlavimą

1. Vėlavimo pakrauti atveju dėl priežasčių, susijusių su vežėju, arba vėlavimo pristatyti transporto priemonę atveju vežėjas turi, jei teisę į bagažą turintis asmuo įrodo, kad dėl to jis patyrė nuostolių arba žalą, mokėti kompensaciją, neviršijančią užmokesčio už vežimą sumos.

2. Jeigu vėlavimo pakrauti atveju dėl priežasčių, susijusių su vežėju, teisę į bagažą turintis asmuo nusprendžia nebevykdyti vežimo sutarties, jam turi būti gražintas užmokestis už vežimą. Be to, teisę į bagažą turintis asmuo gali, jeigu jis įrodo, kad dėl vėlavimo patirta nuostolių ar žalos, reikalauti kompensacijos, neviršijančios užmokesčio už vežimą.

45 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

Visos transporto priemonės ar jos dalies praradimo atveju teisę į transporto priemonę turinčiam asmeniui mokama kompensacija už įrodytus nuostolius ar žalą apskaičiuojama remiantis įprastine transporto priemonės verte. Ji neturi viršyti 8 000 apskaitos vienetų. Pakrauta arba nepakrauta priekaba laikoma atskira transporto priemone.

46 straipsnis

Atsakomybė dėl kitų daiktų

1. Dėl daiktų, paliktų transporto priemonėse ar prie transporto priemonės pritvirtintose bagažinėse (pvz., skirtose vežti bagažui ar slidėms), vežėjas atsako tik už nuostolius ar žalą, kurie patiriami dėl jo kaltės. Visa mokama kompensacija neviršija 1 400 apskaitos vienetų.

2. Daiktų, patalpintų transporto priemonės išorėje, įskaitant 1 dalyje nurodytas bagažines, atžvilgiu vežėjas atsako už išorėje laikomus daiktus tik jeigu įrodoma, kad žala patiriama dėl veiksmų ar neveikimo, kuriuos vežėjas vykdė tyčia siekdamas padaryti žalos arba neatsargiai, žinodamas, kad tokia žala galima.

47 straipsnis

Taikoma teisė

Atsižvelgiant į šio skirsnio nuostatas transporto priemonėms taikomos su atsakomybe dėl bagažo susijusios 2 skirsnio nuostatos.

IV skyrius

Bendrosios nuostatos

48 straipsnis

Teisės įvesti atsakomybės apribojimus praradimas

Šiose Vienodosiose taisyklėse numatyti atsakomybės apribojimai, taip pat nacionalinės teisės aktų nuostatos, ribojančios kompensavimą nustatyto dydžio išmoka, netaikomos, kai įrodoma, kad nuostoliai ar žala patirta dėl veiksmų ar neveikimo, kuriuos vežėjas vykdė tyčia siekdamas padaryti nuostolių ar žalos arba neatsargiai, žinodamas, kad tokie nuostoliai arba žala galimi.

49 straipsnis

Konvertavimas ir palūkanos

1. Kai apskaičiuojant kompensaciją reikia konvertuoti sumas, išreikštas užsienio valiuta, konvertuojama pagal keitimo kursą, taikomą kompensacijos mokėjimo dieną ir toje vietoje.

2. Teisę į žalos atlyginimą turintis asmuo gali reikalauti palūkanų nuo kompensacijos – penkių procentų per metus, skaičiuojant nuo 55 straipsnyje numatytos reikalavimo pateikimo dienos arba, jeigu toks reikalavimas nebuvo pateiktas – nuo tada, kai buvo pradėtas teisminis nagrinėjimas.
3. Tačiau kompensacijos mokėjimo pagal 27 ir 28 straipsnius atveju palūkanos gali priaugti tik nuo tos datos, kurią atsitiko įvykiai, susiję su kompensacijos sumos įvertinimu, jeigu ši data yra vėlesnė už reikalavimo pateikimo datą ar datą, kai buvo pradėtas teisminis nagrinėjimas.
4. Bagažo atveju palūkanos mokamos tik tada, jei kompensacija viršija 16 apskaitos vienetų už bagažo registravimo kvitą.
5. Bagažo atveju, jeigu teisę į bagažą turintis asmuo per tinkamą jam suteiktą laiką nepateikia vežėjui patvirtinamųjų dokumentų, kurie būtini, kad būtų galutinai nustatyta pagal reikalavimą mokėtina suma, palūkanos negali priaugti per laikotarpį nuo to momento, kai baigiasi suteiktas laikas, iki tada, kai iš tikrųjų pateikiami dokumentai.

50 straipsnis

Atsakomybė branduolinių incidentų atveju

Pagal šias Vienodąsias taisykles vežėjas atleidžiamas nuo atsakomybės už nuostolius ar žalą, patirtą dėl branduolinio incidento, kai branduolinio įrenginio valdytojas ar kitas jį pavaduojantis asmuo yra atsakingas už nuostolius ar žalą pagal valstybės įstatymus ir taisykles, reglamentuojančias atsakomybę branduolinės energijos srityje.

51 straipsnis

Asmenys, už kuriuos yra atsakingas vežėjas

Vežėjas atsako už savo darbuotojus ir kitus asmenis, kurių paslaugomis jis naudojasi teikdamas vežimo paslaugas, kai šie darbuotojai ir kiti asmenys veikia savo įgaliojimų ribose. Geležinkelio infrastruktūros, kuria naudojantis vykdomas vežimas, valdytojai laikomi asmenimis, kurių paslaugomis vežėjas naudojasi teikdamas vežimo paslaugas.

52 straipsnis

Kiti veiksmai

1. Visais atvejais, kai taikomos šios Vienodosios taisyklės, bet koks su atsakomybe susijęs ieškinys bet koku pagrindu gali būti pareikštas vežėjui tik pagal šiose Vienodosiose taisyklėse nustatytas sąlygas ir apribojimus.
2. Tas pats galioja bet kokio ieškinio darbuotojams ir kitiems asmenims, už kuriuos vežėjas atsako pagal 51 straipsnį, atveju.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

KELEIVIO ATSAKOMYBĖ

53 straipsnis

Specialūs atsakomybės principai

Keleivis atsakingas vežėjui už nuostolius ar žalą:

- a) padarytą jam nesilaikant jo pareigų pagal
 1. 10, 14 ir 20 straipsnius;

2. Bendrosiose vežimo sąlygose išdėstytas specialias nuostatas dėl transporto priemonių vežimo; arba

3. reglamentą dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo geležinkeliais (RID); arba

b) patirtą dėl jo vežamų daiktų ar gyvūnų,

nebent jis įrodo, kad nuostoliai ar žala buvo patirti dėl aplinkybių, kurių jis negalėjo išvengti, ir dėl pasekmių, kurioms jis negalėjo užkirsti kelio, nepaisant to, kad jis buvo atidus kaip to reikalaujama iš sąžiningo keleivio. Ši nuostata neturi poveikio vežėjo atsakomybei pagal 26 straipsnį ir 33 straipsnio 1 dalį.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISIŲ GYNIMAS

54 straipsnis

Dalinių nuostolių ar žalos nustatymas

1. Kai vežėjas nustato ar numano arba teisę į žalos atlyginimą turintis asmuo tvirtina, jog vežėjo atsakomybe vežamam daiktui (bagažui, transporto priemonei) padaryta dalinių nuostolių ar žalos, vežėjas turi neatidėliodamas ir, jeigu įmanoma, dalyvaujant teisę į žalą turinčiam asmeniui parengti ataskaitą, kurioje nurodoma, atsižvelgiant į nuostolių ar žalos pobūdį, daikto būklę ir kiek įmanoma – nuostolių ar žalos apimtis, jų priežastis ir laikas, kada jie buvo patirti.
2. Ataskaitos kopija nemokamai pateikiama teisę į žalos atlyginimą turinčiam asmeniui.
3. Jeigu teisę į žalos atlyginimą turintis asmuo nepitaria ataskaitoje pateiktiems duomenims, jis gali prašyti, kad bagažo ar transporto priemonės būklę ir nuostolių ar žalos priežastis bei apimtį įvertintų ekspertas, kurį paskiria vežimo sutarties šalys arba teismas. Procedūrą, kurios reikia laikytis, reglamentuoja valstybės, kurioje toks įvertinimas daromas, teisės aktai ir taisyklės.

55 straipsnis

Reikalavimai

1. Reikalavimai, susiję su vežėjo atsakomybe keleivių mirties ar žalos asmeniui atvejais, turi būti siunčiami raštu vežėjui, kuriam gali būti keliamas ieškinys. Vežimo, dėl kurio sudaryta viena sutartis ir kurį vykdė paeiliui keli vežėjai, atveju reikalavimai taip pat gali būti siunčiami pirmajam arba paskutiniajam vežėjui, taip pat vežėjui, kurio pagrindinė verslo vieta ar filialas, ar agentūra, kuri sudarė vežimo sutartį, yra valstybėje, kurioje yra keleivio gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena.
2. Kiti reikalavimai, susiję su vežimo sutartimi, turi būti siunčiami raštu vežėjui, nurodytam 56 straipsnio 2 ir 3 dalyse.
3. Pateikiami dokumentų, kurie, teisę į žalos atlyginimą turinčio asmens manymu, yra tinkami pateikti kartu su reikalavimu, originalai arba kopijos, prireikus, jeigu vežėjas to reikalauja – tinkamai patvirtintos kopijos. Tenkinant reikalavimą, vežėjas gali reikalauti gražinti bilietą, bagažo registracijos kvitą ir vežimo kvitą.

56 straipsnis

Vežėjai, kuriems galima pareikšti ieškinį

1. Ieškinys dėl vežėjo atsakomybės keleivių mirties ar asmens sužalojimo atvejais, gali būti pareikštas tik vežėjui, kuris yra atsakingas pagal 26 straipsnio 5 dalį.
2. Atsižvelgiant į 4 dalį kiti keleivių ieškiniai, paremti vežimo sutartimi, gali būti pareikšti tik pirmajam vežėjui, paskutiniajam vežėjui arba vežėjui, kuris vykdė tą vežimo dalį, kurioje atsitiko įvykis, dėl kurio pradėtas nagrinėjimas.
3. Jeigu vežimo, kurį paeiliui vykdo vežėjai, atveju vežėjas, kuris turi pristatyti bagažą ar transporto priemonę, yra su jo sutikimu įrašytas į bagažo registracijos kvitą ar vežimo kvitą, ieškinys jam gali būti pareikštas laikantis 2 straipsnio net tuo atveju, jeigu jis negavo bagažo ar transporto priemonės.
4. Ieškinys dėl pagal vežimo sutartį sumokėtos sumos padengimo gali būti pareikštas vežėjui, kuris gavo tą sumą, arba vežėjui, kurio vardu ta suma buvo gauta.
5. Ieškinius galima pareikšti 2 ir 4 dalyse nenurodytiems vežėjams, jeigu tie ieškiniai pareiškiami kaip priešieškiniai ar prieštaravimai toje pačioje byloje, kuri iškelta dėl pagrindinio reikalavimo dėl tos pačios vežimo sutarties.

6. Tiek, kiek šios Vienodosios taisyklės taikomos pavaduojančiam vežėjui, ieškinys gali būti pareikštas ir jam.
7. Jeigu ieškovas gali pasirinkti kurį nors iš keleto vežėjų, jo teisė rinktis išnyksta, kai tik jis pareiškia ieškinį vienam iš jų; tai taikoma ir tada, kai ieškovas gali rinktis iš vieno ar keleto vežėjų ir iš pavaduojančio vežėjo.

58 straipsnis

Teisės pareikšti ieškinį mirties arba kūno sužalojimo atveju išnykimas

1. Bet kokia turinčio teisę asmens teisė pareikšti ieškinį dėl vežėjo atsakomybės keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju išnyksta, jei turintis teisę asmuo per dvylika mėnesių nuo tada, kai sužinojo apie žalą, vienam iš vežėjų, kuriam pagal 55 straipsnio 1 dalį gali būti pateikiamas reikalavimas, nepraneša apie keleivį ištikusį nelaimingą atsitikimą. Tais atvejais, kai turintis teisę asmuo žodžiu praneša vežėjui apie nelaimingą atsitikimą, vežėjas pateikia tokiam asmeniui patvirtinimą apie tokį pranešimą žodžiu.
2. Tačiau teisė pareikšti ieškinį neišnyksta, jei:
 - a) per 1 dalyje numatytą terminą turintis teisę asmuo pateikė reikalavimą vienam iš 55 straipsnio 1 dalyje nurodytų vežėjų;

- b) per 1 dalyje nustatytą terminą atsakingas vežėjas apie keleivį ištikusį nelaimingą atsitikimą sužinojo koku nors kitu būdu;
- c) pranešimas apie nelaimingą atsitikimą nebuvo pateiktas arba buvo pateiktas pavėluotai dėl aplinkybių, nepriklausančių nuo turinčio teisę asmens;
- d) turintis teisę asmuo įrodo, kad nelaimingas atsitikimas įvyko dėl vežėjo kaltės.

59 straipsnis

Teisės pareikšti su bagažo vežimu susijusį ieškinį išnykimas

1. Turinčiam teisę asmeniui priėmus bagažą išnyksta visos teisės vežėjui pareikšti su bagažo vežimo sutartimi susijusį ieškinį dalies bagažo praradimo, žalos bagažui ar vėlavimo pristatant bagažą atveju.
2. Tačiau teisė pareikšti ieškinį neišnyksta:
 - a) dalies bagažo praradimo atveju arba žalos bagažui atveju, jei
 1. bagažo praradimas ar žala bagažui buvo patvirtintas pagal 54 straipsnį iki turinčiam teisę asmeniui atsiimant bagažą;

2. patvirtinimas, kuris turėjo būti atliktas pagal 54 straipsnį, nebuvo atliktas vien dėl vežėjo kaltės;
- b) bagažo praradimo ar žalos bagažui, kuri nėra akivaizdi, atveju, kai tokį praradimą arba sužalojimą patvirtina turintis teisę asmuo, jei jis
1. prašo patvirtinti pagal 54 straipsnį iš karto po to, kai sužinojo apie bagažo praradimą arba žalą bagažui, bet ne vėliau nei per tris dienas nuo bagažo priėmimo; ir
 2. jei jis įrodo, kad bagažas prarastas arba žala bagažui padaryta laikotarpiu nuo tada, kai bagažą priėmė vežėjas, iki bagažo pristatymo;
- c) pavėlavimo pristatyti bagažą atveju, jei turintis teisę asmuo per dvidešimt vieną dieną vieno iš 56 straipsnio 3 dalyje nurodytų vežėjų pareikalavo pripažinti jo teises;
- d) jei turintis teisę asmuo įrodo, kad bagažas prarastas ar jam padaryta žala dėl vežėjo kaltės.

60 straipsnis
Ieškinio senaties terminai

1. Ieškinio senaties terminai ieškiniams dėl žalos atlyginimo remiantis vežėjo atsakomybe keleivių mirties ar kūno sužalojimo atveju pateikti yra:
 - a) keleiviams – treji metai nuo nelaimingo atsitikimo dienos;
 - b) kitiems turintiems teisę asmenims – treji metai nuo keleivio mirties dienos neviršijant penkerių metų laikotarpio po nelaimingo atsitikimo dienos.

2. Ieškinio senaties terminas kitiems ieškiniams, susijusiems su vežimo sutartimi, yra vieneri metai. Tačiau tais atvejais, kai bagažas prarandamas arba jam padaroma žala dėl veiksmų ar neveikimo, kuriuos vežėjas vykdė tyčia siekdamas, kad bagažas būtų prarastas arba jam padaryta žala, arba neatsargiai, žinodamas, kad toks bagažo praradimas arba žala bagažui yra galimi, taikomas dvejų metų ieškinio senaties terminas.

3. 2 dalyje numatytas ieškinio senaties terminas pradedamas skaičiuoti:
 - a) dėl kompensacijos praradus visą bagažą – nuo keturioliktos dienos pasibaigus 22 straipsnio 3 dalyje nustatytam terminui;

- b) dėl kompensacijos praradus dalį bagažo, padarius bagažui žalą ar pavėlavus pristatyti bagažą – nuo pristatymo dienos;
- c) visais kitais atvejais, susijusiais su keleivių vežimu – nuo paskutinės bilieto galiojimo dienos.

Diena, nuo kurios pradedamas skaičiuoti ieškinio senaties terminas, nėra įskaitoma į šį terminą.

- 4. Ieškinio senaties terminų sustabdymą ir nutraukimą reglamentuoja nacionalinė teisė.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

VEŽĖJŲ TARPUSAVIO SANTYKIAI

61 straipsnis

Užmokesčio už vežimą pasidalinimas

- 1. Vežėjas, surinkęs arba turėjęs surinkti užmokesį už vežimą, atitinkamiems vežėjams privalo sumokėti atitinkamas to užmokesčio dalis. Mokėjimo būdai nustatomi vežėjų sudarytoje sutartyje.

2. 6 straipsnio 3 dalis, 16 straipsnio 3 dalis ir 25 straipsnis taip pat taikomi paeiliui vežančių vežėjų tarpusavio santykiams.

62 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Vežėjas, pagal šias Vienodąsias taisykles sumokėjęs kompensaciją, turi atgręžtinio reikalavimo teisę išsiieškoti kompensaciją iš kitų vežime dalyvavusių vežėjų pagal šias nuostatas:
- a) nuostolius arba žalą padaręs vežėjas už ją atsako vienasmeniškai;
 - b) kai nuostoliai arba žala kilo dėl kelių vežėjų kaltės, kiekvienas iš jų atsako už savo padarytus nuostolius arba žalą; jei negalima taip atskirti, kompensacija tarp jų paskirstoma laikantis c punkto nuostatos;
 - c) jei negalima įrodyti, dėl kurio iš vežėjų kaltės buvo padaryti nuostoliai arba žala, mokėtina kompensacijos suma padalinama visiems vežime dalyvavusiems vežėjams, išskyrus tuos, kurie įrodo, kad nuostoliai ar žala buvo padaryti ne dėl jų kaltės; mokėtina kompensacijos suma yra proporcinga atitinkamoms jų gautoms užmokesčio už vežimą dalims.

2. Vieno iš vežėjų nemokumo atveju nesumokėta kompensacijos suma, kurią jis turėjo sumokėti, padalinama visiems kitiems vežime dalyvavusiems vežėjams proporcingai jų gautoms užmokesčio už vežimą dalims.

63 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisės įgyvendinimo tvarka

1. Vežėjas, kuriam pateikiamas atgręžtinis reikalavimas, negali ginčyti pagal 62 straipsnį atgręžtinio reikalavimo teisę įgyvendinančio vežėjo sumokėtos kompensacijos sumos teisėtumo, jei kompensaciją nustatė teismas ir kai pirmiau šiam vežėjui, kuriam tinkamai buvo pranešta apie procesą, buvo sudaryta galimybė dalyvauti šiame procese. Teismas, kuriam pateiktas pagrindinis ieškinys, nustato terminą iki kurio turi būti pranešta apie procesą ir iki kurio vežėjas turi teisę prisijungti prie proceso.
2. Atgręžtinio reikalavimo teisę įgyvendinantis vežėjas privalo viename ir tame pačiame procese pateikti savo reikalavimą visiems vežėjams, su kuriais jam nepavyko susitarti. To nepadaręs jis netenka atgręžtinio reikalavimo teisės tų vežėjų, prieš kuriuos jis nepradėjo proceso, atžvilgiu.

3. Teismas vienu ir tuo pačiu sprendimu nusprendžia dėl visų jam pateiktų atgręžtinių reikalavimų.
4. Atgręžtinio reikalavimo teisę norintis įgyvendinti vežėjas gali pateikti ieškinį teismui toje valstybėje, kurios teritorijoje yra vieno iš vežime dalyvaujančių vežėjų pagrindinė verslo vieta arba vežimo sutartį sudaręs filialas ar agentūra.
5. Kai ieškinys privalo būti pateikiamas prieš keletą vežėjų, ieškovu esantis vežėjas turi teisę pasirinkti teismą, kuriam jis pateiks ieškinį, iš teismų, kurie turi tokią teisę pagal 4 dalį.
6. Bylos dėl atgręžtinio reikalavimo negali būti sujungtos į vieną bylą su bylomis dėl kompensacijų, kurias iškelė pagal vežimo sutartį teisę turintis asmuo.

64 straipsnis

Susitarimai dėl atgręžtinio reikalavimo teisės

Vežėjai gali sudaryti susitarimus, pagal kuriuos nukrypstama nuo 61 ir 62 straipsnių.

II PRIEDAS

MINIMALI INFORMACIJA, KURIAŲ PRIVALO PATEIKTI GELEŽINKELIO ĮMONĖS IR BILJETŲ PARDAVĖJAI

I dalis. Informacija prieš kelionę

Bendros sutarčiai taikomos sąlygos

Greičiausios kelionės tvarkaraščiai ir sąlygos

Kelionių visais galimais tarifais tvarkaraščiai ir sąlygos, akcentuojant mažiausius tarifus

Prieinamumas, prieigos sąlygos ir patogumai traukinyje, skirti neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims pagal Direktyvą (ES) 2019/882 ir reglamentus (ES) Nr. 454/2011 ir (ES) Nr. 1300/2014

Vietų dviračiams skaičius ir naudojimosi sąlygos keleiviams, turintiems dviračius

Galimybė gauti vietą pirmos ir antros klasės vagonuose bei vagonuose su miegamosiomis vietomis ir miegamuosiuose vagonuose

Sutrikimai ir vėlavimai (planiniai ir realiuoju laiku)

Patogumai traukinyje, įskaitant belaidį vietinį tinklą (Wi-Fi) ir tualetus, ir traukinyje teikiamos paslaugos, įskaitant darbuotojų keleiviams teikiamą pagalbą

Informacija, suteikiama prieš įsigyjant bilietą, apie tai, ar bilietas ar bilietai yra tęstinės kelionės bilietas

Prašymo dėl prarasto bagažo pateikimo tvarka

Skundų pateikimo tvarka

II dalis. Informacija kelionės metu

Traukinyje teikiamos paslaugos ir patogumai, įskaitant belaidį vietinį tinklą (Wi-Fi)

Kita stotelė

Sutrikimai ir vėlavimai (planiniai ir realiuoju laiku)

Pagrindinės jungtys

Apsaugos ir saugumo klausimai

III dalis. Su rezervavimo sistemomis susijusios operacijos:

Užklausos dėl galimybės naudotis geležinkelių transporto paslaugomis, įskaitant taikytinus tarifus

Užklausos dėl geležinkelių transporto paslaugų rezervacijos

Užklausos dėl dalinio arba visiško rezervacijos panaikinimo

III PRIEDAS

BŪTINI PASLAUGOS KOKYBĖS STANDARTAI

Informacija ir bilietai

Paslaugų teikimo punktualumas ir pagrindiniai principai, kaip elgtis nutrūkus paslaugų tiekimui

Vėlavimas

- i) bendras vidutinis paslaugų teikimo vėlavimas, apskaičiuojamas kaip kiekvienos kategorijos (tolimojo, regioninio, miesto arba priemiesčių) paslaugų procentinė dalis;
- ii) vėlavimo dėl 19 straipsnio 10 dalyje nurodytų aplinkybių procentinė dalis;
- iii) išvykimo vėlavimo procentinė dalis;
- iv) atvykimo vėlavimo procentinė dalis:
 - trumpesnio nei 60 minučių vėlavimo procentinė dalis;
 - vėlavimo 60–119 minučių procentinė dalis;
 - vėlavimo 120 minučių ir ilgiau procentinė dalis;

Tarptautinių susisieikimo paslaugų atšaukimas

- i) paslaugų atšaukimas, apskaičiuojamas kaip kiekvienos kategorijos (tarptautinio, nacionalinio tolimojo, regioninio, miesto arba priemiesčių) paslaugų procentinė dalis;
- ii) paslaugų atšaukimas, apskaičiuojamas kaip kiekvienos kategorijos (tarptautinio, nacionalinio tolimojo, regioninio, miesto arba priemiesčių) paslaugų procentinė dalis, kuri sukėlė 19 straipsnio 10 dalyje nurodytos aplinkybės.

Riedmenų ir stoties patalpų švara (oro kokybės ir temperatūros kontrolė vagonuose, sanitarinių įrenginių higiena ir kt.)

Klientų apklausa apie paslaugos kokybę

Skundų nagrinėjimas, išmokos ir kompensacija už kokybės standartų neatitikimą

Neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims teikiama pagalba ir diskusijos dėl šios pagalbos su atstovaujantiomis organizacijomis ir, kai aktualu, neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų atstovais.

IV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
1 straipsnio a punktas	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio b punktas	1 straipsnio b punktas
–	1 straipsnio c punktas
1 straipsnio c punktas	1 straipsnio d punktas
–	1 straipsnio e punktas
1 straipsnio d punktas	1 straipsnio f punktas
1 straipsnio e punktas	1 straipsnio g punktas
–	1 straipsnio h punktas
1 straipsnio f punktas	1 straipsnio i punktas
2 straipsnis	2 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	–
2 straipsnio 3 dalis	–
2 straipsnio 4 dalis	–
2 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 6 dalies a punktas, 8 dalis
2 straipsnio 6 dalis	2 straipsnio 6 dalies b punktas
2 straipsnio 7 dalis	2 straipsnio 7 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007	Šis reglamentas
–	2 straipsnio 2 dalis
–	2 straipsnio 3 dalis
–	2 straipsnio 4 dalis
–	2 straipsnio 5 dalis
3 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio 1 punktas	3 straipsnio 1 punktas
3 straipsnio 2 ir 3 punktai	–
3 straipsnio 4 punktas	3 straipsnio 2 punktas
3 straipsnio 5 punktas	3 straipsnio 3 punktas
3 straipsnio 6 punktas	3 straipsnio 4 punktas
3 straipsnio 7 punktas	3 straipsnio 5 punktas
3 straipsnio 8 punktas	3 straipsnio 6 punktas
–	3 straipsnio 7 punktas
3 straipsnio 9 punktas	3 straipsnio 8 punktas
3 straipsnio 10 punktas	3 straipsnio 9 punktas
–	3 straipsnio 10 punktas
–	3 straipsnio 11 punktas
3 straipsnio 11 punktas	3 straipsnio 12 punktas
–	3 straipsnio 13 punktas
–	3 straipsnio 14 punktas
–	3 straipsnio 15 punktas
–	3 straipsnio 16 punktas
3 straipsnio 12 punktas	3 straipsnio 17 punktas
–	3 straipsnio 18 punktas

Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007	Šis reglamentas
3 straipsnio 13 punktas	3 straipsnio 19 punktas
–	3 straipsnio 20 punktas
3 straipsnio 15 punktas	3 straipsnio 21 punktas
–	3 straipsnio 22 punktas
4 straipsnis	4 straipsnis
–	5 straipsnis
5 straipsnis	6 straipsnis
6 straipsnis	7 straipsnis
7 straipsnis	8 straipsnis
8 straipsnis	9 straipsnis
–	10 straipsnis
9 straipsnis	11 straipsnis
–	12 straipsnis
11 straipsnis	13 straipsnis
12 straipsnis	14 straipsnis
13 straipsnis	15 straipsnis
14 straipsnis	16 straipsnis
15 straipsnis	17 straipsnis
16 straipsnis	18 straipsnis
–	18 straipsnio 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 dalys

Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007	Šis reglamentas
17 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalys
–	19 straipsnio 5 ir 6 dalys
17 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 7 dalis
17 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 8 dalis
17 straipsnio 4 dalis	19 straipsnio 9 dalis
–	19 straipsnio 10 dalis
18 straipsnis	20 straipsnis
–	20 straipsnio 6 dalis
19 straipsnis	21 straipsnis
20 straipsnis	22 straipsnis
21 straipsnio 1 dalis	–
21 straipsnio 2 dalis	23 straipsnio 1 dalies g punktas
22 ir 23 straipsniai	23 straipsnis
22 straipsnio 2 dalis	–
24 straipsnis	24 straipsnis
25 straipsnis	25 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
–	26 straipsnis
26 straipsnis	27 straipsnis
27 straipsnis	28 straipsnis
–	28 straipsnio 3 dalis
27 straipsnio 3 dalis	28 straipsnio 4 dalis
28 straipsnis	29 straipsnis
29 straipsnis	30 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1371/2007	Šis reglamentas
30 straipsnis	31 straipsnis
–	32 ir 33 straipsniai
31 straipsnis	34 straipsnis
–	34 straipsnio 1 ir 3 dalys
32 straipsnis	35 straipsnis
–	35 straipsnio 2 dalis
33 straipsnis	–
34 straipsnis	36 straipsnis
35 straipsnis	38 straipsnis
–	37 straipsnis
36 straipsnis	39 straipsnis
–	40 straipsnis
37 straipsnis	41 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	III priedas
–	IV priedas